

TÁBOR Mikulovice 19. - 30. srpna 2024

S DĚDEČKEM HABADĚJEM ZA ČESKÝMI POHÁDKAMI

Otevřeli jste unikátní knihu plnou originálních zápisků z táborového pobytu Bruncvíku v jesenických lesích. Tábor Bruncvíku je vždy krásným zakončením prázdnin a jeho snahou je hochy připravit, především duševně, na nový školní rok, respekt. na novou koncertní sezónu, přes prázdniny rozptýlené hochy opět spojit v jeden tým a nováčky z řad našich Lvů přirozeně zapojit a pomoci jim navázat pevné přátelské vazby.

A tak každý večer mezi večerí a táborákem pobíhají vedoucí/patroni a obětavě zapisují originální výpovědi svých oveček, aby je pak další dobrovolníci (letos laskavá Dina), vkládali na web a rodiče mohli jen s malým zpožděním sdílet s námi všechny zážitky.

Přejeme příjemné čtení.

Sčítání lidu - Mikulovice 2024

1. Vedení tábora

Domáci:

- **RYCHTÁŘKA Z MIKULOVIC** / *Lenka*
- **PANTÁTA, VELEVÁŽENÝ MANŽEL RYCHTÁŘKY** / *Gema*
- **KOUDELNICE** / *Dina*
- **KOŘENÁŘKA A HROBNICE** / *Věrka*
- **PEKAŘKA** / *Danuška*
- **DĚDEČEK HABADĚJ** / *Alex*

Rychtáři z sousedních vesnic:

- **RYCHTÁŘ Z VESNICE HLEĐSEBE** / *David*
- **RYCHTÁŘ Z VESNICE PRASKLICE** / *Jenda*
- **RYCHTÁŘ Z VESNICE BOSONOHY** / *Lucián*
- **RYCHTÁŘ Z VESNICE ŽABOKRKY** / *Martin K.*

2. Mužstvo

Hleďsebe

- ★ *Rychtář David*
- **SKLÍNKAR** / *Matěj*
- **PIVOVARNÍK** / *Toníček Kor.*
- **STAROSVAT** / *Toník Kos.*

Prasklice

- ★ *Rychtář Jenda*
- **SLAMĚNKÁŘ** / *Bořík*
- **JIRCHÁŘ** / *Vinci P.*
- **PYTLÁK** / *Eda*
- **UHLÍŘ** / *Honzík H.*

Bosonohy

- ★ *Rychtář Lucián*
- **KAMNÁŘ** / *Martin H.*
- **KOTLÁŘ** / *Eli*
- **VORAŘ** / *Vincent F.*
- **VÁPENÍK** / *Filip*

Žabokrky

- ★ *Rychtář Martin K.*
- **BRADÝŘ** / *Alfréd*
- **ČEPIČÁŘ** / *Honza N.*
- **PECIVÁL** / *Kuba K.*
- **PROVAZNÍK** / *Adámek*

DĚDEČEK HABADĚJ, pondělí 19. srpna, 1. den

Úvodní slovo:

Hošící se celí natěšení usadili ve vlaku a rychle se zabavili hraním různých, zejména karetních, her. Někde se dokonce hra strhla v „karban“ o bonbony. Knihomolové se nemohli odtrhnout od rozečtených knih a štěbetálci probírali důležitá témata. (Proběhla též první mineralogická přednáška, již se ujal jeden z nejmladších chlapců – modří už jistě vědí.) Čas mezi přestupy vyplnili muži skvělými hrami, hned prvním dobrodružstvím bylo absolvovat v dešti jeden přestup navíc a nasoukat se z vlaku do dvou autobusů. Výzvu jsme přijali srdatě, neztratilo se ani žádné zavazadlo, ani Bruncvík.

Po příchodu do tábora nás přivítali čtyři rychtáři z vesnic Hled'sebe, Žabokrky, Prasklice a Bosonohy. Rozdělili do svých vesnic všechny chlapce a přidělili jim „vedoucího“. Potom nás přivítala a ubytovala hlavní rychtářka, jenže na chodbě se strhnul takový hluk a křik, že nás celá rozzlobená vyhnala do světa na zkušenou, abychom se tam přiučili lepším způsobům. Nezbylo než poslechnout... Cestou jsme potkali prastarého pohádkového dědečka Habaděje, který nám vyprávěl srdceryvný příběh. Zlá strašidla prý vždy při úplňku žerou dobro z pohádek. Na vlastní oči jsme viděli, co z pohádek zbylo! Dědeček nás požádal, abychom je nasbírali zpět, jinak by svět o pohádky přišel. To jsme nemohli dopustit a rádi jsme mu slíbili pomoc. Návratu do našeho obydlí již nic nebránilo. Dokonce si chlapci samou radostí i zatančili pod vedením tanečnice Kamily. Při večerním táboráku, který kvůli počasí probíhal uvnitř, jsme dostali starodávnou knihu s pohádkou O dědečkovi Habadějovi. Byla to první pohádka, kterou jsme měli hlídat před strašidly. A to se nám povedlo.

Dina

Táborová anketa: Co se ti za celý den nejvíce líbilo?

◆ HLEĎSEBE

SKLÍNKAŘ / *Matěj* - Takže v pondělí jsme přijeli vlakem a hrozně pršelo. Zmokli jsme, aaa pak jsme šli sem. Doháje. Přišli jsme sem a začli jsme bydlet. Rozdělili jsme se. Ne počkej. Přišli k nám páni z Moravy, a potom jsme šli k dědovi Hřibovi. Když jsme se vrátili, tak tady na nás čekali páni v krojích. Neee, já jsem ti říkal, že to tam nemáš psát. Nee, Alexi, to bude hrozný ten deník!! Takže jsme se vrátili a byla večeře. Nee počkej, tam byli ještě ty páni. Ty nám řekli, jaký budeme mít týmy a doprovázela to scénka, kde každej předváděl něco z jejich vesnice. Ty vesnice jsou Žabokrky, Bosonohy, Hleďsebe a pak Prasklice, kde tam rozbili nějakou talíř. Pak byla večeře, pak jsme si rozdělili pokojíčky a nám řekli, nám vedoucím, že jsme nejmladší. A pak jsme šli spinkat. Jo, a ještě David nám přečetl pohádku.

PIVOVARNÍK / *Toníček Kor.* - Nevím. To ne. Nejvíc se mi líbilo, že jsem si mohl ve vlaku číst, bylo dobře, že jsem si knížku nesbalil do kufru. Pak jsme dorazili a já sem byl hrozně napnutý, v jakým budu týmu a na jakým budu pokoji.

STAROSVAT / *Toník Kos.* - Přijeli jsme do chaloupky, vybalili jsme si všechny věci, k večeři jsme měli vepřovou kotletu s bramborem. Potom nás navštívili rychtáři z vesnic Bosonohy, Žabokrky, Hleďsebe a Prasklice. Seznámili se s námi a my jsme jim nabídli ubytování. Potom jsme se šli vysprchovat a spát. A to je asi konec.

◆ PRASKLICE

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík* - Ve vlaku mě Alfréd naučil Black Jack, tak jsme chvíli hráli o bonbony, dokud jsme nepřestoupili. Potom jsem já Alfréda naučil Čanba, což je lepší Prší. Když jsme dorazili na Munu, tak jsme si odložili věci a šli na svačinu, potom jsme šli ven a tam byli čtyři lidi, každý z jiný vesnice, kteří začali vyprávět pohádku, ale potom mluvili jeden přes druhýho, než přišla Lenka. Potom jsme si dali věci na pokoj a po chvíli nás vedoucí pozvali na chodbu, kde jsme strašně hlasitě zpívali Šnečka. Potom tam přišla Lenka a vyhnala nás kvůli řevu ven a došli jsme k dědečkovi, kterému strašidla snědla pohádku a slíbili jsme mu, že najdeme pohádky a dáme je do jeho knihy, kde je schovává.

JIRCHÁŘ / *Vinci P.* - Byli jsme skoro první na Hlaváku a potom jsme tam čekali a potom jsme šli na vlak. Když jsme přestupovali, tak jsme hráli nějakou hru. A potom jsme skoro byli tam. Ještě jsme jeli autobusem, kterej byl nacpanej a ještě jsme jeli jedním vlakem a potom jsme hráli super hru, teda já jsem ji hrál, jménem Věšák, moc jsem si ji užil. Taký jsme hráli něco jako cukr káva limonáda. Potom jsme byli na Muně, vybalili si a potom jsme měli scénku. Pak jsme spali.

PYTLÁK / *Eda* - Cestou vlakem jsme hráli různý karetní hry. Potom jsme třeba čtyřikrát přestupovali, až jsme nakonec dorazili do tábora. Tam jsme potkali kouzelnýho dědu, kterej nám řekl, že potřebuje naši pomoc. Pak jsme si ňák dali věču a šli do hajan.

UHLÍŘ / *Honzík H.* - Dneska jsme přijeli, byla to moc dobrá cesta. Příjezd byl docela dobrý, jeli jsme až před armádní sklad autobusem. Pak jsme měli jednu stránku a pak jsme měli oběd.

◆ BOSONOHY

KAMNÁŘ / *Martin H.* - Jako každéj rok jsme se potkali před kytkama na Hlaváku, pak jsme jeli vlakem do Zábřehu, kde jsme hráli nějaký hry, a pak jsme jeli vlakem do Lipový, kde jsme přestoupili na autobus. Tim jsme dojeli do Jeseníku, kde jsme nasedli na Regionovu a odjeli do Mikulovic. Tam jsme chvíli čekali na Gemu, kterej nám nemohl odvézt kufry, protože vykládal věci z auta. Když už jsme potom došli do Muny, tak eeeeh, co jsme dělali... Tak jsme potkali čtyři rychtáře, kteří nás jako by rozřadili do týmů. Přivítala nás rychtářka Mikulovic, která nás asi o hodinu později vyhnala, protože jsme dělali rámus. Po krátkém běhu k okraji Mikulovic jsme potkali dědečka Habaděje, který nám řekl, že se blíží velký úplněk a že musíme uhlídat jeho pohádku před strašidly a získat nové pohádky. Když jsme se vrátili do Muny, rychtářka nám odpustila. Pak bylaaaaaaaa večere, myslím a táborák uvnitř.

KOTLÁŘ / *Eli* - Takže. Náš vlak vyjel z Hlaváku asi s patnáctiminutovým zpožděním. Nasedli jsme v kupé, ale za sebou. Lenka už řekla: „Přijdu do Bruncvíku a vypnu mobil,“ takže mobily byly zakázaný. (*Takže nebyly, vybíraly se až na začátku tábora, pozn.red.*) Přestoupili jsme v Zábřehu na Moravě, bylo velmi pěkně, slunečno a hráli jsme nějakou hru a já jsem byl úplně zpocenej, a potom jel vlak směr Lipová Lázně. Prvních pár zastávek ještě svítilo sluníčko a koukali jsme se na lány kukuřičného pole, ale potom se zatáhlo a krajina začala být drsnější. Ze zastávky Lipová Lázně nás do Jeseníku dopravil autobus, mrholilo. Na nádraží v Jeseníku jsme přestoupili na osobák, který jel do Krnova, jenže jsme vystoupili v Mikulovicích. Povídal jsem si s Honzou o Harry Potterovi a už jsme došli k Muně. Stan, ve kterým jsme loňský rok měli svačinu, byl poškozen, tak jsme museli svačit uvnitř. Dobře. Potom jsme dělali nějaký cviky. Teda tance, promiň. A potom přišla úvodní scénka. Hrozně jsem byl zvědavěj, co to bude. Přišli takový chasníci (Filip: "Chceš to doříct? Byli to rychtáři."), dobře, tedy rychtáři a přicházeli z kotliny a z vesnic Prasklice, Bosonohy, Hled'sebe a Žabokrky. Každéj něco udělal, jako třeba Martin, mmmm, žabokrknul. A to nejzajímavější. Přinesli hrnec, ve kterém byl talíř, a jeden ho zvednul a doslova ho rozfláknul. To byl rychtář z Prasklic. Potom přišla Lenka a oznámila nám, eh, do jakých budeme, počkej, do jakých budeme rozdělených skupin a s kým budeme spát na pokoji. Už jsme si chtěli začít vybalovat, když v tu chvíli přišli

rychtáři a řekli nám, že se bude zpívat. *Zpívá* byl jeden pán, tak dost. To řekla Lenka a vyhnala nás a my jsme šli směr Mikulovice. Na kraji potkáme takovýho dědu, em, s fousama a vypověděli jsme mu, že nás vyhnala rychtářka, Lenka. Pomalu jsme řekli, že pocházíme z Prasklic, Bosonoh, Hled'sebe a Žabokrk a on se rozpovídal, že je pohádkový dědeček a vlastní knihu s pohádkami. Jenže vždycky o úplňku přijdou strašidla a všechny pohádky mu rozežerou. Tak nám řekl, jestli bychom mu mohli pomoci a že přijde o našem táborovém ohni. Potom byla večere. A potom teda táborák. Bohužel kvůli špatnému počasí, moku, musel být táborák uvnitř. Což ale nevadilo. Zpívalo se a Lenka řekla několik slov, a pak vstoupil dědeček a dal nám tu jeho knihu s první pohádkou o kouzelném dědečkovi, nebo náč tak. Potom jsme si vylosovali přezdívky a já jsem si vylosoval kotláře, což je středověké, ne? Což je prostě povolání, dřívější. A všichni si vybrali takový. Potom se šlo spát a my jsme se museli povinně umýt, mhm. Potom jsme šli na kutě a Dina nám přečetla moc hezkou pohádku. To je celý.

VORAŘ / *Vincent F.* - Přijeli jsme vlakem a šli jsme... šli jsme do baráku. Rozdělili jsme se do pokojů. Co jsme dělali potom vlastně, joooo, tancovali jsme s Kamilou. Pak přišli potom rychtáři a ty nám říkali, že se rozdělíme do družstev. Vylosovali jsme si družstva (nevylosovali, všichni byli rozděleni :DD) a potom jsme šli na táborák. K večeru. Potom jsme šli na táborák a tam jsme si rozdělili povolání. Konec. A potom jsme šli spát.

VÁPENÍK / *Filip* - Příjezd byl z Hlavního nádraží, nastupovali jsme do linky Českých drah. Potom jsme se objevili na nějakým nádraží dalším. Potom jsme museli jet malým, takovým větším motoráčkem a potom jsme museli na zastávce přestoupit na náhradní linku. Potom jsme přesedli na ten autobus, který nás dovezl na nádraží a potom jsme museli přestoupit na nádraží na vlak, který nás dovezl na jednu část dalšího nádraží, kde jsme museli pěšky nahoru. Naše kufry odvezlo auto. Tam jsme měli svačinu, rozbalil jsem si věci a uklidil jsem si trochu. A potom jsme měli podle mě večeri. A potom jsme šli normálně spát. (Vždyť tam byla nějaká scénka ne?) Nooo, byla, o tom Habaději. Od Habaděje jsme dostali knihu, do který máme ukládat pohádky, a do ní jsme dostali jeho pohádku.

◆ ŽABOKRKY

BRADÝŘ / *Alfréd* - Včerejší příjíždění bylo dobrý, akorát jsme přestupovali čtyřikrát. Když jsme přijeli, byla svačina a měli jsme oheň vevnitř. Dostal jsem práci jako Bradýř.

ČEPIČÁŘ / *Honza N.* - Na nádraží jsme čekali a poté nastoupili do vlaku. Přestoupili jsme čtyřikrát. Poté jsme šli pěšky do tábora a zabydlili se v táboře. Byla buchta a po ní ta scénka, dělali jsme moc velkej bordel a vyhostili nás, až jsme narazili na Habaděje, ten nám řekl, abychom mu sehnali pohádky. Následovala večere a potom byl táborák. Na táborák přišel Habaděj a dostali jsme knihu a povolání. První den byl zajímavý.

PECIVÁL / *Kuba K.* - Když jsme jeli na tábor, byla to nuda. Jeli jsme strašně dlouho. Když jsme přijeli, museli jsme se vybalit, to byla taky nuda. Potom byla scénka s rychtářema. Pak jsme šli a našli jsme dědu Habaděje. Ten psal knížky a vyžraly mu je strašidla. Řekli jsme mu, že mu pomůžem. Potom byla večere, to byla taky nuda. Potom byl táborák, to byla celkem zábava. Potom jsme šli spát, to byla taky nuda.

PROVAZNÍK / *Adámek* - Včerejší den byl špatnej (*pondělí, pozn. red.*). Nejdřív jsme čekali asi čtvrt hodinu, až pojedem. Potom jsme jeli vlakem asi 5 hodin. Vystoupili jsme, jeli jsme ještě jednou vlakem, a pak jsme šli do autobusů. Byly pouze dva pro celý vlak. Potom jsme jeli ještě jednou vlakem a šli jsme do tábora. To je konec.

ZAPOMENUTÝ ČERT, úterý 20. srpna, 2. den

Úvodní slovo:

Energická Kamila nás učila taneční kroky za zvuků rytmické moderní hudby, což v některých chlapcích vzbudilo němý úžas, v jiných téměř zděšení – jak tanec, tak hudba... Tábor nečekaně navštívil čert Trepifajxl, kterému bába usekla ocas a vyhnala ho z domu. Prosil o pomoc s vymetením báby, což se dělo při velké odpolední hře, kde to vřelo emocemi. Bylo také třeba vyrobit si jmenovky s povoláními a barvami týmů. Při navlékání, barvení a nadepisování korálků se dobře povídalo, jak za starých časů... Aby jim chlapci porozuměli ještě lépe, zahráli si hru Kufr a zkoušeli poznávat předměty roztodivných tvarů i určení. U táboráku nám čert Trepifajxl sdělil, že už nechce být čert a že se z něj stal normální kluk, který teď bude pracovat jako kovář v Mikulovicích. Kdo ví, kdy se tato dobrá známost bude během tábora hodit... Do pohádkové knihy dědečka Habaděje přibyla pohádka Zapomenutý čert.

Dina

Táborová anketa: Co se ti za celý den nejvíce líbilo?

◆ HLEĎSEBE

SKLÍNKARĚ / Matěj - Ráno jsem se vzbudil v sedm ráno, protože byl budíček. Potom jako vždycky jsme šli na rozcvičku. Rozcvička byla krátká, nebo jako nebyla krátká, ale běh byl krátkej. A na rozcvičce jsme s Kamilou tancovali. Pak byla snídaně. K tý byl klasicky chleba s vajíčkovou pomazánkou, rajčetem a křupinkama. EEEH. Po snídani byl kapitánský kruh, tam jsme probírali věci s vedoucíma a Lenkou. Pak nás zavolali na rozeznění a tam jsme dělali takovou tu rouru. Pak rozeznění skončilo, nebyla svačinka. Byla pauza na pití, a pak jsme si přinesli židle na zkušebnu a postavili jsme zkušebnu. Pak byla zkouška. Nebo zkouška – rozdali jsme si noty a nic jsme nezkoušeli. Rozdali jsme si noty – ne noty, ale takový ty

desky. Pak byla sváča. Ne, vlastně byl oběd. Byl oběd a polední klid. Hráli jsme Bang!, ale samozřejmě v druhé části, protože v první se nemůže. Pak byla velká hra, kde jsme byli chasníci, kteří museli vyhánět báby z jejich obydlí. Byla to zábava, ale Martin, protože je hloupej, ale musíš tam dát hloupý nebo hloupej, protože je prostě úplnej blbeček, tak řekl, že když všichni budem minutu ticho, tak nám řekne skóre. No, a my jsme byli první. Takže když řekl naše skóre, tak nám všichni začli dávat báby do našich domečků. Takže jsme z prvního místa klesli na třetí, což je předposlední. Pak byla sváča, k níž byl melounek a závinek makovej a jablíčkovej a tvarůžkovej. Jo, makovej on top. Pak jsme si šli vyrábět náramky, který nesly naše jména. Pak bylo nic, žádněj program a já si povídal s Dinou a Věrkou. Teďka tady píšu s tebou deník a už nic nebylo. Jo! A pak byl ještě kufr. Kufr byl takovej chcete být milionářem, ale se starýma věcma. Měli jsme jeden bod, ale nikam se to nepočítá. A dostal jsem sluníčko na bodování.

PIVOVARNÍK / *Toniček Kor.* - Dnešní hra byla super. Akorát jsme se u ní hrozně naběhali. Smutný ale bylo, že Martin těsně v předposledním kole řekl, jaký má kdo skóre. A my jsme měli samozřejmě nejlepší, a tak šli všichni po nás. Pak jsme si vyráběli náramky se svojí přezdívkou. Mezitím jsme si stavěli domky ze dřeva. To bylo taky super.

STAROSVAT / *Toník Kos.* - Ráno jsem se probudil jako druhý a oblékl jsem se. Potom jsme šli na rozcvičku a běželi jsme po silnici. Pak jsme cvičili s Kamilou tanec. Cvičili jsme až do oběda. K obědu bylo vepřo-knedlo-zelo. Po obědě jsem si četl. Potom jsem hrál Bang! Pak jsme šli na velkou hru a hráli jsme, že musíme vyhánět baby z domků a dávat je do domků jiný barvy. Byli jsme čtvrtý. Potom jsme si stavěli bunkry ze dřeva. A potom jsme měli poznávat co nejvíce starých věcí. Moc nám to nešlo, ale bylo to dobrý. A to je asi konec

◆ PRASKLICE

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík* - Po rozeznění jsme s Kamilou dělali nákej tanec, a potom jsme si vzali desky a kreslili jsme na ně. Odpoledne byla hra, kdy každý tým měl pět domečků a každý chtěl dát babu do domečku někoho jiného. Ještě jsme dělali provázky na ruku s naším povoláním. A to je asi všechno.

JIRCHÁŘ / *Vinci P.* - Byla rozcvička, kde jsme běhali. Ta mě nebavila, někoho možná bavila a koho bavila, tak ho bavila. Potom byla snídane. Pak přišel čert, že mu babka usekla ocas. Potom jsme odpočívali. Potom byla zkouška, která vlastně nebyla, protože jsme si vzali desky. Potom byl oběd a potom byla VTH (Velká Táborová Hra), kde jsme hráli na vymetávání babek z domečku. A potom, potom jsme hráli na bunkry a potom byla večere a potom jsme šli spát. Jo ještě jsme šli umýt (každý den jsme se umývali).

PYTLÁK / *Eda* - Ráno jsem se vzbudil z našeho pokoje jako první a oblík jsem se, protože jsem věděl, že za chvíli bude rozcvička. Po rozcvičce jsme měli snídani, a potom jsme hráli různý hry. Teď je večer a těším se na táborák a na večeri.

UHLÍŘ / *Honzík H.* - Dnešek byl dobrý, rozcvička byla v poho. Pak jsme měli další scénku, pak byl odpolední klid. Po první půlce odpoledního klidu jsem šel se učit na kytaru, a pak jsme hráli dvě odpolední hry. Potom byla svačina a potom oběd. Vše.

◆ BOSONOHY

KAMNÁŘ / *Martin H.* - Dneska jsme vstávali normálně v 7:15, byla rozcvička, kdy jsme se učili taneční pohyby. Pak byla snídane, kapitánský kruh, a potom jsem skládal zkušebnu. Pak jsme si na chvíli sedli, trochu se dorozepívali, a pak jsme zase cvičili tancování. Pak byl oběd, poledňák, kdy jsem zase tu zkušebnu uklidil a hrála se velká hra. Při té jsme museli z

našich domečků vyndávat báby a zase dávat do domečků jiných. Pak jsme si udělali náramky se jmény, táborovými. Pak jsme s Alfrédem v takové válce mezi kluky vyhlásili Lidovou republiku Vietnamsko, a pak byl takový kvíz, kde jsme měli hádat, co jsou věci, které už se nepoužívají, spíš na co jsou. A to je všechno, co se zatím stalo dneska.

KOTLÁŘ / *Eli* - Takže. Ráno po rozcvičce na nás čekal Martin s tím, že mu bába, zlá bába, usekla ocas. Potom jsme šli na snídani. Po snídani jsme si založili naše bunkry. No nic. Po obědě byl polední klid a mně připadal docela krátký, protože jsem si furt četl. Byla velká hra po poledňáku a my jsme vymítali báby z našich domečků. Bylo to únavný a zábavný, ale bylo horko. Potom byla svačina. Ke svačině byl meloun a jogurt a potom byla taková jakoby soutěž, kufr, kde nám ukazovali různé jakoby dřívější nástroje. Jako třeba držák na nosočistopleny. Potom byla po večeři doba, kdy jsme si mohli vzít mobily a zavolat domů. Byl táborák, venku, a rychle se stmívalo a mně se moc líbil. Potom jsme se šli umejt a potom nám Dina nepřečetla pohádku, ale to nevadilo, protože jsme si četli. *(Dina je na táboře poprvé a ještě občas neví, co a jak, ale hned další večer nahradila čtení měrou vrchovatou, pozn. Red.)*

VORAŘ / *Vincent F.* - Probudili jsme se a běželi jsme na rozcvičku. Po rozcvičce jsme běželi na snídani. A hráli jsme Bang! po snídani. Měli jsme nákou hru? Měli jsme velkou hru, že jsme vyháněli báby. Já jsem byl jako první vymetač, kde jsem ty báby vymetal. Potom jsem se vystřídal s Filipem a byl jsem chasník. Chasník dělal to, že otevře bábě domeček a vymetač tu bábu vymete. Potom tu bábu vezmu a dám ji protihráčům do domečku. Potom jsme stavěli zase ty domečky ze dřeva. Tam jsme strávili hodně dlouho a potom jsme šli s Tondou Kosinou na fotbálek. Stolní fotbálek. A ten jsme hráli tak dlouho, až do večere. A potom byl táborák. Konečně už to mám...

VÁPENÍK / *Filip* - Ráno jsme začli takovej základ bunkru, který jsme potom, potom jsme odešli kvůli tomu že byla náka snídaně nebo nevim. A potom jsme chtěli pokračovat, ale potom jsme nechtěli. No tak jsme to chtěli dokončit, šli jsme tam, pár věcí jsme dokončili, řekli jsme si, že to uděláme zejtra a potom jsme se domluvili s kamarády že to prostě nebude,

každý si postaví svoje místo a bude tam mít svoje. No tak jsme odpoledne vymítali čarodějnice a byli jsme vždycky jako první v těch čarodějnicích, tak z toho mám radost. A dál už potom nevím.

◆ ŽABOKRKY

BRADÝŘ / *Alfréd* - Vzbudil jsem se, byla snídaně. Na rozcvičce jsme místo rozcvičování tancovali. Další program jsme taky tancovali, což bylo takový sigmistický. Potom jsme měli hru s kelímkama a fejkovejma bábama a vyráběli jsme si náramky. To bude konec, už se mi nechce psát.

ČEPIČÁŘ / *Honza N.* - Vstali jsme a běželi jsme na rozcvičku. Po rozcvičce jsme šli na snídani, po snídani se chvíli nic nedělalo, a potom jsme šli zkoušet pochody a tance. Mezitím proběhlo bodování pokojů a po bodování byla svačina. Po svačině jsme šli dál zkoušet choreografii. Po tomhle jsme měli oběd, po něm odpolední klid, kdy v první půlce jsme si četli a v té druhé jsem si hrál na piano. Po odpoledním klidu jsme hráli na vymetání bab z kelímků. Pak byla svačina a po ní jsme dělali bunkry, ale místo toho jsme si začli dělat náramky. Po náramcích se zase přešlo k bunkrům. Po bunkrech byla hra "Chcete být staříkem?". Potom jsme šli psát deníky.

PECIVÁL / *Kuba K.* - Vzbudili jsme se, byly tance, po kterých jsem se hodně unavil. Pak byl oběd, pak byla velká hra. Pak jsme blbli a šli psát deník, to je hrozná nuda.

PROVAZNÍK / *Adámek* - Když jsme se vrátili z rozcvičky, tak tam byl čert a potřeboval od nás pomoci. Vběhla mu tam babka, která byla fakt pitomá a mučila ho tam. Takže mu musíme pomoci ji vyhnat. Potom jsme tancovali a bylo rozeznění. Na zkoušce jsme dělali jůůůů s pěti "ů". Po obědě byl polední klid. Honzík mi pořád lezl do postele a díval se na moji knížku, i když jsem mu říkal, že to dělat nemá. Taky jsem z okna koukal, jak velcí kluci připravují odpolední hru. Byla

odpolední hra a šlo o to, že tam byly babky, který zamořily město, byly přeměněny na zvířata. Na začátku jsme dostali dvě zvířata a jako domečky byly kelímky na papíře. My jsme se snažili, aby v našem domečku nebyla žádná zvířata a v ostatních domečkách co nejvíc. Savci se brali jako jeden minusový bod a ptáci jako tři minusové body. Byly tam dva druhy postav, jeden byl vymetač a ten vymetával babky z domečků, ale nic jiného nemohl dělat v tu stejnou chvíli. Potom tam byli chasníci, kteří byli tři. Chasník měl jednu podmínku a to, že nesmí vymetat postavičky, ale může zvedat domečky a přenášet zvířata. Bylo to dobrý, já bych si ještě zahrál. A byla tam i sranda, protože Mastnej měl jen 5 minusových bodu a ostatní aspoň 11, a tak se na Mastnýho všichni spikli. Nakonec měl Mastnej kelímek plnej zvířat a ostatní měli 0 minusových bodů. Rozloučili jsme se s Kamilou a vyrobili jsme si náramky, které vidíte na fotce. *(Najdete ve fotogalerii, pozn. red.)* Pak jsme hráli na "státy", tam jsme si dělali bunkry a útočili jsme na sebe. Tu hru jsme si vymysleli sami. Potom byla večere a od ní uběhlo jen asi 15 minut a píšu teď tenhle deník. Nejdřív jsem si s Martinem lehl na houpačku, potom nás začal otravovat Honzík, potom Kuba s Toníčkem, a nakonec i Alex, fuj Alex. Kluci najednou začali honit Luciána, já běžím za nima, a to je konec tohoto deníku.

O PTÁKU OHNIVÁKU, středa 21. srpna, 3. den

Úvodní slovo:

Hlavní akcí dne byl orientační běh neboli lov ptáka Ohniváka. Pozornému čtenáři deníků jistě neunikne, že ráno proběhla s Martinem Kupčíkem tzv. krabí rozcvička – taneční kroky si přejmenoval a přidal k nim příběh. Dopoledne ještě proběhl lýtý „boj“ se solmizačními slabikami, udělování „trestů“ za zapomenuté věci a zejména návštěva krále. Požádal nás, abychom mu chytili ptáka Ohniváka, který mu kradl zlatá jablka. Když se pták objevil, ukázalo se, že by ho chlapci spíše umačkali, než chytili, ale stejně uletěl... Bylo tedy třeba vypravit se za ním, a to z vesnice Ondřejovice. Týmy na stanovištích v překrásné lesní scénérii sázeli proutky, vybavovali klec pro ptáka Ohniváka, učili se vázat koně Zlatohříváka, hledali princeznu ve stříbrném zámku na Černém moři a nakonec hledali samotného ptáka podle pečlivě ukrytých zlatých per. Stanoviště v závěru prošli též někteří z vedoucích. K táboráku přišel večer král i s ptákem Ohnivákem, šťastný, že ho má, poděkoval a předal nám další pohádku. Odvážný Eda přednesl svou skvělou, neodolatelně vtipnou báseň – „trest“ za zapomenuté věci. Vzhledem k datu 21. 8. se od rána nesla vzduchem i vzpomínka na rok 1968, již podtrhly písně Karla Kryla a také Lenčin osobní zážitek, o který se podělila u táboráku.

Dina

Táborová anketa: Co se ti za celý den nejvíce líbilo?

◆ HLEĎSEBE

SKLÍNKARĚ / Matěj - Ráno jsme se vzbudili asi v sedm ráno, klasicky, protože byla rozcvička. Tam jsme s Martinem dělali ty kraby, pak jsme tam tancovali a dělali různé pohyby. A potom jsme šli zpátky, kde nás přivítal král, kterej byl nemocnej. Potřeboval ptáka Ohniváka, kterej mu bude zpívat, aby byl zdravěj. Takže nás poprosil, abysme ho chytili. Pak jsme šli na snídani. Po snídani bylo klasicky rozeznění, na kterým jsme byli venku, i když mělo pršet. Nakonec nepršelo.

Po rozeznění jsme šli na zkoušku, kde jsme zkoušeli notovou osnovu, protože tady jsou nějaký nový členi. (*Rozuměj nácvik solmizace, pozn. red.*) Takže jsme trénovali notovou osnovu, a potom jsme teda zpívali ještě nějaký písničky. K obědu jsme měli sekanou. Potom byl kratší poledňák, protože jsme šli na orienták. Jeli jsme chvíli autobusem a dojeli jsme pak na zastávku, kde nás pak Lenka vypouštěla. Potom jsem dostal za úkol rozdat tatranku a rohlík, ale nedal jsem Alexovi. Na prvním stanovišti Luciána jsme měli vykopat díru a do ní zakopat koště, ale my jsme tam měli kámen, takže to moc nešlo. Na druhém stanovišti byl David, kde jsme měli seřadit papírky do klíčky, jak se to líbilo ptáku Ohnivákovi. Podle toho, jak se mu to líbilo, tak nám David pískal na píšťalku. Pak jsme šli docela dlouhou cestou k Alexovi, kterej měl provazy, na kterých byly uzle. Ty jsme museli poznat, pak rozvázat a zase zavázat. Nám to šlo moc dobře, my jsme si vybrali jednoduchý uzle. Nás zachránil Tonda Koronthály, protože to všechno věděl a uvázal a rozvázal. Pak jsme šli na čtvrtý stanoviště k Martinovi, kde jsme si museli zapamatovat princezny, a pak je namalovat. Bylo to docela těžký. Vůbec nám to nešlo a všechny princezny jsme porazili. Potom jsme šli kousíček na další stanoviště k Jendíkovi, kde jsme museli hledat peříčka ptáka Ohniváka, nebo samotného ptáka Ohniváka. A pak jsme už šli zpátky a bylo to teda dost náročný, protože jsme přešli šipku, ale nakonec jsme Gemu našli. Pak jsme přišli sem a já jsem si povídal s Tondou. K večeri bylo moc dobrý rizoto.

PIVOVARNÍK / *Toníček Kor.* - Nejvíc se mi líbil dnešní výlet. Chodili jsme po různých stanovištích a plnili úkoly. Na každém stanovišti nám řekli kus pohádky, která začala dneska ráno. Lucián jako král nám začal vyprávět o tom, že mu Ohnivák krade zlatá vejce, teda jablka. A tak jsme teda vyšli na ten výlet a plnili úkoly. Byla to sranda. Nejvíc mě překvapilo, že pták Ohnivák, kterého jsme na posledním stanovišti mohli najít, byl schovaný někde na začátku. Zároveň jsme na stanovišti hledali jeho pera. A to bude asi všechno.

STAROSVAT / *Toník Kos.* - Ráno jsem se probudil už při písničce. Rychle jsem se oblékl a šel jsem na rozcvičku. Po rozcvičce byla snídaně - chleba se sýrem. Po obědě jsme šli na bojovku. Na bojovce jsme se snažili získat ptáka Ohniváka. V prvním stanovišti jsme měli vykopat co největší díru a dát do ní koště. Přečetli nám kousek pohádky. Na druhém

stanovišti jsme museli dát věci tak, jak pták Ohnivák chtěl. A zase nám přečetl kus pohádky. Na třetím stanovišti jsme si museli vybrat uzel a pak ho uvázat. V dalším stanovišti jsme museli nakreslit princeznu podle toho, jak vypadala. Na posledním stanovišti jsme museli nasbírat co nejvíce per ptáka Ohniváka, nebo samotného ptáka Ohniváka. A to je konec.

◆ PRASKLICE

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík* - Dneska byl orientáček a na něj jsme jeli autobusem. Týmy šli po sobě asi po dvaceti minutách. Hned na začátku jsme se ztratili: chvíli jsme nevěděli kam jít, ale Eda uviděl náhou fáborku. U Luciána jsme kopali díru a měli jsme ji udělat co nejhlubší a prej ji všechny týmy měli podobně hlubokou. Nic se nestalo, až chvíli po Martinově stanovišti, kdy jsme se zase ztratili a trvalo to asi 5 minut. Na Munu jsme se vrátili autem a to je tak všechno.

JIRCHÁŘ / *Vinci P.* - Ráno mě vzbudil Toník, pak jsem si četl, potom byl budíček. Rozcvička mě zase nebavila. Potom jsme se rozezpívali, potom jsme šli na minutu na pokoje, a potom jsme šli na zkoušku, která byla reálná, kde jsme zpívali táborovou písničku, nevím proč, asi abychom ji líp uměli. Potom byl oběd, k obědu bylo nevím co. Potom byl tajný výlet, orientáček, který jsem si moc užil, jenom nás Martin zmátl. A nejvíc jsem si užil Davida, protože byl nejvíc hodný. Pak nás z Muny odvážel Gema a potom byla večeře, rizoto, což si poprvý pamatuju. Potom jsem psal tři deníky, protože jsem je ještě nepsal.

PYTLÁK / *Eda* - Ráno jsem se vzbudil a jako vždycky oblíkl jako první. Měli jsme rozcvičku, ale nějak mě bolela kyčle, tak jsem šel za Věrkou, zjistili jsme, že mám namožený sval a že se mi trochu zvedá kýla, ale to je jedno. (*Pro klid rodičů: Zkontrolováno pečlivě zdravotnicí, návštěva lékaře není nutná. Pozn. red.*) Po rozeznění jsme měli přestávku a tam jsme blbli s fotbálkem. Pak byla zkouška a potom oběd, kde jsem zjistil, že mám ztracené boty. Měl jsem si vybrat, jestli budu

dělat kliky nebo básničku a samozřejmě jsem si vybral básničku, protože jsem Eda. Tak jsem ji náh udělal a jmenuje se „Pavouk, co nosí botičky, ale nemá jich dost“. Pak jsme šli na orientační výlet. Teď tady sedím s Jendou, diktuju mu tenhle deník a těším se na táborák.

UHLÍŘ / *Honzík H.* - Dnes jsme měli velké naučné kolečko. Běhali jsme s různýma úkolama a plnili jsme je, protože na scénce nám král řekl, že potřebuje, abychom našli ptáka Ohniváka, jinak zemře. A my jsme ty úkoly plnili, abychom našli ptáka Ohniváka.

◆ **BOSONOHY**

KAMNÁŘ / *Martin H.* - Dneska byl orienták. Jako první jsme odjeli někam do Ondřejovic, pak jsme se snažili přesvědčit kluky, aby neskákali do kolejí, což udělal jenom Honza. *(Na koleje nikdo nesměl, vše ohlídáno, navíc ten den zde vlaky vůbec nejezdily, jen je třeba pěstovat správné návyky... Pozn. red.)* My jsme vyšli jako druhý po Mastnym. U Luciána jsme kopali díru, u Davida jsme museli dát papírky na správný místo, u Alexe jsme vážali uzly, u Martina jsme vybarvovali a u Jendy jsme hledali pírká. Pak nás Gema s Věrkou zavezli zase do tábořiště. A dnešek byl houska.

KOTLÁŘ / *Eli* - Po snídani byla dlouhá zkouška a byla svačina a oběd. K obědu byla sekaná s bramborovou kaší. Hm. Po obědě byl zkrácený polední klid, protože byl orienták a jeli jsme tam autobusem, v podstatě jako, ku, nebo kolem železnice. Náš tým, Bosonohy, vyrazil jako druhý. Na prvním stanovišti, na poli, na nás čekal Lucián a vyprávěl nám příběh putování za ptákem Ohnivákem a uložil nám vykopat co nejhlubší jámu. Potom jsme šli dál kolem hodně kokrhajících kohoutů a na kraji lesa byl David a ten nám chtěl, po nás chtěl, abychom v nějakém seskupení něco poskládali. Potom tam byl kopec a my jsme se trochu zdrželi. Na dalším stanovišti asi na vrcholu kopce byl Alex a tam jsme se učili vázat uzly. Potom byl Martin a tam jsme vybarvovali princezny, tečka. Na dalším stanovišti byl Jenda a

každému z nás dal loupák a chtěl, abychom našli ve vymezeném prostoru co nejvíce pírek ptáka Ohniváka. Dobřeěěěěě, pak už si to dobře nepamatuju, ale Gema nás potom odvezl do Muny. Když jsme byli v Muně, tak jsme si stavěli bunkry a nás už je hotovej. Potom byla večeře, táborák a po táboráku nám Dina četla pohádku. A to bylo dobře, konec.

VORAŘ / *Vincent F.* - Přišel za náma král a říká nám o jeho zlatý jabloni. Prej že mu furt někdo krade zlatá jablka a jeho čtyři bratři, ne tři bratři (Lucián: Bratři? Synové to byli.), jo synové toho krále. Prej že maj zjistit kdo je ten, kdo mi krade zlatéěěěěě jablka. Starší syn šel na hlídku, hlídal, měl u sebe kuš, meč a šípy a čekal až do noci a pak to nevydržel a usnul. Středně mladý syn měl taky kuš, šípy a meč a taky hlídal až do noci, snažil se co nejdýl neusnout, ale taky usnul. A nejmladší syn měl úplně stejné náčiní jako ostatní, ale vzal si ještě ježčí kožich, aby neusnul. A fakt že neusnul a zjistil, kdo to byl. Byl to pták Ohnivák! A jak to král dopověděl, rovnou ten král... ne, vymaž to. A král moc prosil, aby jsme dopadli toho ptáka Ohniváka. A najednou přiletěl a já jsem se ho snažil co nejrychleji chytit, ale chytil jsem ledatak zlaté jablko. Potom jsme šli na snídani, po snídani jsme šli zase tradičně na fotbálek. My jsme měli za úkol připravit zkoušku. Tak jsme ji připravili a šli jsme zkoušet. Potom začalo být hnusně, tak jsme šli dovnitř a potom byl oběd. Po obědě byl polední klid a po poledník klidu jsme šli na hru. Když jsme dohráli hru, tak jsme měli večeři. Která byla moc dobrá. A měli jsme po večeři venkovní oheň. Venkovní oheň je vždycky nejlepší. Tam Eda říkal skvělou básničku a všichni jsme popukali smíchy. A potom jsme měli druhou večeři. A teďka píšu s Luciánem deník.

VÁPENÍK / *Filip* - Vstali jsme hodně brzo a kluci si tam postavili bunkr svůj, na našich základech, tak to nebylo moc happy pro nás. Ale potom jsme zjistili, že jak máme klády, v našem areálu, tak je vzadu vchod. Tak jsme z toho udělali bunkr, jenže ten se taky rozpadl, tak jsme z toho udělali řečené Slovensko. Včera (*Myšleno ráno. Někdy čas utíká příliš rychle a ráno se zdá býti jako včera... Pozn. red.*) jsme potkali týpka s nějakou divnou korunkou na hlavičce a zeleným pláštěm, který mají na sobě nejčastěji královny, takže vypadal jako královna, ale měl to bejt král. On to byl lenoch, protože sám se nechtěl vydat na výpravu, každý z nich je lenoch, protože vždycky musíme chodit my, a ne oni hehe. Aaaa museli jsme plnit nějaké úkoly divný. Třeba jeden se mi nejvíc líbil, a to bylo hledání peří. Vlastně všechny se mi líbily, ale jedno nejvíc, protože jsem všechno peří našel já jedinej. Potom se mi líbilo, jak jsem sázel proutek. Potom se mi líbilo chodit tou

krajinou. (*Zdá se, že nakonec úkoly nebyly až tak divné, pozn. red.*) Potom jsme vždycky šli na nějaký stanoviště, kde byl nějaký úkol, kterej jsme museli splnit a potom jsme šli dál. A potom jsme museli, jsme měli, ne potom jsme se vrátili do areálu a naobědvali jsme se, ne, ne! To byla svačina. Nebo večere? A pak u táboráku jsme vyhlašovali, komu se to nejvíc povedlo a na tý cestě v těch peřích to bylo tak, že nejdřív hrál někdo ptáka Ohniváka, ale potom to byla malá figurka a potom u táboráku zase člověk s tím člověkem, co hrál toho prdlýho krále. Ten král se objevil taky a měl v ruce zlaté jablko a ten pták se ho snažil sežrat a ten král řekl: "Nech toho, ptáku Ohniváku!" A potom zase a potom řekl: "Nedostaneš večeri!" A to je podle mě všechno, co je ode mne.

◆ ŽABOKRKY

BRADÝŘ / *Alfréd* - Byl orienták a bolejš mě z něho záda. Měli jsme dobrej tým, takže nám to šlo docela dobře. Cesta vypadala dobře a viděli jsme tým, jak se ztratil kvůli Martinovi. Večere byla dobrá.

ČEPIČÁŘ / *Honza N.* - Ráno jsme se probudili, probudil jsem se skoro pozdě. Po rozcvičce jsme zjistili, že pták Ohnivák krade jablka a my ho musíme chytit. Potom bylo rozeznění a po rozeznění byla zkouška. Po zkoušce byla svačina, další zkouška a oběd. Odpolední klid jsem celej proklikoval a balil se. Po odpoledním klidu jsme vyrazili na cestu chytit ptáka Ohniváka. Potom, co jsme dokončili orientační běh, tak jsme jeli zpátky do tábora. Před večerí jsme si chvíli hráli venku a po večerí jsme šli chystat táborák.

PECIVÁL / *Kuba K.* - Ráno jsme vstali. Byla super krabí rozcvička s Martinem. Pak byla scénka s ptákem Ohnivákem. Potom byla snídane. Bylo rozeznění a po něm zkouška. Pak byl oběd a zkrácený polední klid, protože jsme museli jít hledat ptáka Ohniváka. Šli a našli jsme ho. Pak byl táborák a šli jsme spát.

PROVAZNÍK / *Adámek* - Ráno jsem se vzbudil a bylo to špatný, protože byla rozcvička a já jsem se nestihl vzbudit, protože jsem ve snu nestihl usnout. Neřeknu vám, jaký sen jsem měl. Po rozcvičce na nás čekal král, který čekal u stromu, na kterém jednou denně rostlo zlaté jablko. Každý den přiletěl pták a vzal to zlaté jablko. Král nevěděl, kdo zlaté jablko bere. Vyslal hlídat své tři syny a až ten třetí nejmladší na to přišel. Král si řekl, že mu zas až tak nejde o zlaté jablko, ale že chce strašně ptáka Ohniváka, ale nemůže ho chytit, tak vyslal své tři syny. Potom jsme měli snídani. Potom bylo rozeznění a zkouška. Potom jsme měli pauzu, která byla překvapivě dlouhá a vedoucí nás nechtěli pustit do zkušebny. Proč, si zjistěte na stránkách www.bruncvik.eu. *(A my to řekneme klidně hned. Služba chystala zkušebnu, aby mohla náležitě proběhnout zkouška. Pozn. red.)* Měli jsme zkoušku a Lenka byla naštvaná, protože nám říkala zadání, ale nikdo to nepochopil, i když to bylo úplně jasné. Potom byl oběd a bylo fakt vtipný, když se z obědové místnosti stala tělocvična. *(Někteří z těch, kteří si vybírali “trest” za zapomenuté věci, zvolili raději variantu cvičit než psát básně, pozn. red.)* Předtím nám oznámili, že polední klid bude o dost kratší. Podle mě byl 5 min maximálně. *(Byl skutečně o něco kratší, jenže když se člověk začte ve spacáku do knihy, čas utíká jak blázen. Pozn. red.)* Vyrazili jsme na autobus a s Dinou jsme si povídali. Dojeli jsme na nádraží a šíleně dlouho jsme čekali, než jsme mohli vyrazit, aby jsme se na cestě nepotkali, ale to se stejně nepovedlo. Potkali jsme se s Boříkem na posledních stanovištích. Když jsme vyrazili my, tak jsme nejdřív šli ve vesničce a napojili jsme se na les kamenitou cestičkou. Zahli jsme doprava, a když jsme ušli asi 30 metrů, tak jsme narazili na Luciána. Ten nám začal vyprávět začátek příběhu o ptáku Ohniváku. Každý měl vykopat co největší díru a měl na to 1,5 minuty. Lucián nám dopověděl příběh a šli jsme k Davidovi. Ten nám zas povídal kousek příběhu. Skládali jsme do klece a prohazovali jsme diamant a nějakou krupičku. Našel jsem tam tento kámen. *(Kámen se ukáže rodičům až doma, pozn. red.)* Šli jsme ještě dál, až jsme narazili na Alexe, který nám zase řekl kousek pohádky. Chtěl po nás loďák, ale jinak si nic nepamatuju *(Stanoviště zaměřené na uzlování, pozn. red.)*. Dopověděl nám kousek příběhu a šli jsme zase dál. Pak jsme došli až k Martinovi, na kterýho jsme museli dlouho čekat, protože nachytl Boříka, který šel špatně, protože se nekoukal do mapy. Martin po nás chtěl, aby jsme mu vybarvili dvě paninky, který vypadaly fakt pitomě, ale šlo nám to. Dopověděl nám kousek pohádky a šli jsme dál, až jsme došli za naším miláčkem Jendou, který po nás chtěl aby jsme našli pířka nebo ptáka Ohniváka. Pták Ohnivák byla obarvená hračka orla. Ještě lepil od barvy. Šli jsme do konce, od Věrky jsme dostali hašlerku

a odjeli jsme zpátky do tábora. Chvilí jsme si hráli, byla večere a šli jsme psát deník. Plánuju ještě mamince napsat psaníčko.

DLOUHÝ ŠIROKÝ A BYSTROZRAKÝ, čtvrtek 22. srpna, 4 den

Úvodní slovo:

Muselo to přijít. Tábor navštívil princ Krasoň, který vyzval chlapce, aby mu pomohli získat princeznu místo jeho zcela neschopných pomocníků Dlouhého, Širokého a Bystrozrakého. K tomu se vážala úžasně vypracovaná odpolední hra a spousta fyzické aktivity, do níž se s velkou chutí zapojili i ti největší lenoši.

Dina

Táborová anketa: Co se ti za celý den nejvíce líbilo?

◆ HLEĎSEBE

SKLÍINKAŘ / Matěj - Včera jo? (*Zapisuje o den později v pátek, pozn. red.*) No, takže, včera jsem se vzbudil, šli jsme na rozcvičku a z rozcvičky jsme pak šli na snídani. A ještě před tím, než jsme šli na snídani, jsme potkali krále, který potřeboval zachránit svoji princeznu. Potom jsme šli teda na snídani, aa po snídani byl kapitánský kruh, po kapitánském kruhu byla zkouška. A po zkoušce byl oběd. Po obědě byl poledňák. Po poledňáku byla hra, která byla docela komplikovaná, ale pak jsme to všichni pochopili. Hra spočívala v tom, že jsme museli propojit naše domečky na mapě. A k tomu, abysme je propojili, jsme museli splnit nějaký úkoly, za který jsme pak získávali peníze. Nejtěžší úkol byl u Alexe a možná u Jendy, ale to nevím, protože jsem tam nebyl. A potom. Neee. Nic potom. Nic potom nebylo! Pak bylo ještě stanovistě u Luciána, kde jsme museli složit slova z písmenek. U Davida si musel najít nějaký čísla, ale to nevím, protože jsem tam nebyl. Eh. No a tu hru jsme vyhráli, protože Toník Kor. vymyslel nějaký plán, jak to přejít co nejrychleji. A po

hře byl vlastně ještě nějaký ten program. Po hře jsme šli hrát ještě rybičky a rybáře. Hráli jsme rybičky, hráli jsme přetahovanou a hráli jsme i, noo, trakaře. Potom byla večere. Všechno se mi líbilo, proto to tam píšu, chápeš. Po večeri jsme se šli osprchovat a spát.

PIVOVARNÍK / *Toníček Kor.* - Dneska ráno nás uvítal princ Krasoň, který potřeboval pomoc se získáním nějaký princezny. A odpoledne jsme mu teda pomohli. Měli jsme se rozdělit a jít na stanoviště. Tam jsme se snažili co nejvíc vyhrávat, aby jsme získali peníze na mostky. Mostky byli kostičky z domina, které jsme měli stavět na čtverečkovaný papír. Tam měl každý tým vyznačeno, kterými body měl projít, a kam se měl dostat. Takhle to pokračovalo až nakonec, tam uprostřed byl hotový zmatek. Ale přece jen jsme zvládli vyhrát. To bude asi všeee.

STAROSVAT / *Toník Kos.* - Ráno za námi přišel princ Krasoň a zeptal se nás, jestli mu nechceme pomoci s hledáním jeho princezny, místo jeho kumpánů Dlouhého, Širokého a Bystrozrakého. Po obědě jsme měli hru, ve které jsme si zkoušeli být Dlouhý, Široký a Bystrozraký. Měli jsme plnit stanoviště a za to dostávat zlaté. Když jsi vyhrál, dostal jsi červený bod. Pak jsme skládali z domina cestičku k princezně, tam a zpátky. Podle toho, kolik jsme měli penízků, tak jsme si mohli koupit různé díly. Buď náhodné nebo čísla, které jsme si řekli. Vypadalo, že prohrajem, ale nakonec jsme vyhráli.

◆ PRASKLICE

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík* - Dneska po rozcvičce byli před Munou princ Krasoň, Dlouhý, Široký a Bystrozraký. Princ Krasoň říkal, že jsou k ničemu a že jim musíme pomoci zachránit princeznu. Hra byla, že byli čtyři stanoviště, každý z týmu byl na jiném stanovišti. Podle toho, jak jste byli na stanovišti dobrý, jste dostali penízky, za který se kupovaly kousky domina. Ty se dávaly na nějakou hrací věc, kde se týmy snažily dostat na políčka ve mřížce, ale skoro všechny týmy to dohrály v prvním kole ze tří, a tak to ještě prodloužili.

JIRCHÁŘ / *Vinci P.* - Měli jsme zkoušku, bylo to nezábavný. Potom byla hra, byla strašně dlouhá, ale bylo to strašně hustý a asi to muselo dát hrozně práce. Potom jsme hráli rybičky rybičky, rybáři jedou. Potom jsme hráli přetahovanou, pak jsme dostali mobily a pak jsme psali deník a teď bude táborák.

PYTLÁK / *Eda* - Můj největší zážitek z dneška byl, že jsme hráli hru Dlouhý, Široký a Bystrozraký. Konec. Čus.

UHLÍŘ / *Honzík H.* - Dnes odpoledne jsme hráli takovou hru, kde jsme museli zachránit princeznu. Museli jsme přemýšlet a běhat. Pak jsme hráli přetahovanou a pak jsme měli svačinu. Potom jsme měli oběd a ještě jsme hráli fotbálek. Moc se mi to líbilo. Konec.

◆ BOSONOHY

KAMNÁŘ / *Martin H.* - Včera byla hra, kdy jsme museli připíchnout papírový mostečky na hrací pole. A mám pocit, že to je dost o včerejšku. (Lucián: Jsem rád Martine že nemusím psát, ale to je až moc krátký) Ale Alfréd píše něco jako: Dnešek byl zelí.

KOTLÁŘ / *Eli* - Ráno po rozcvičce za námi přišel princ Krasoň s Dlouhým, Širokým a Bystrozrakým. Oznámil nám, že tento den si zkusíme, jaké to je být Dlouhým, Širokým a Bystrozrakým. Po obědě byla velká hra, kdy nám Martin oznámil, že to bude vlastně takový domino. Plnili jsme různé úkoly, ale nebylo to nic moc. K večeru to bylo zábavnější, protože byly hry, kde se váleli sudy, rybičky, rybáři a přetahovaná. K večeri byly zapečené, ne, jo, zapečené brambory. Potom byl táborák a mně tam byla hodně zima. Naštěstí bylo všechno v pořádku, protože nám Lenka dala bláto. (*Ne opravdové, ale přírodní, léčivé, pozn. red.*) Konec.

VORAŘ / *Vincent F.* - Vzbudili jsme se, běželi jsme na rozcvičku a po rozcvičce nás přivítali Dlouhý, Široký a Bystrozraký a princ Krasoň. A princ nám říká, že Dlouhý, Široký a Bystrozraký jsou k ničemu, takže potřebuje nás. Potom jsme se šli nasnídat. Jo, měli jsme hru rybičky, rybičky, rybáři jedou a potom jsme šli hrát přetahovanou. Co bylo potom? Neměli jsme táborák, to vim. Měli jsme večeři. Po večeři jsme měli táborák a po táboráku jsme se jako vždy museli vysprchovat. A měli jsme druhou večeři.

VÁPENÍK / *Filip* - Taak... včera jsme šplhali aaa... běhali aaa... hledali. Potom sbírali penízky a za ty jsme si kupovali stavební kusy, že my jsme řekli, že si koupíme třeba za jeden penízek, za který dostanem hlavní stavební materiál, potom by byl za dvě lepší stavební materiál. Potom jsme měli svačinu a potom jsme šli spát. Ale než jsme šli spát, tak jsme měli táborák a potom dál nevím. Potom jsme měli druhou večeři a pak jsme šli spát.

◆ ŽABOKRKY

BRADÝŘ / *Alfréd* - Dnešek byl cibule. (*Alfréd vypracovává své vyprávěcí zkratky ke stále větší dokonalosti, pozn. Red.*)

ČEPIČÁŘ / *Honza N.* - Ráno jsme se zase probudili, šli na rozcvičku a po rozcvičce na snídani. Po rozcvičce nám princ Krasoň řekl něco s Dlouhým, Širokým a Bystrozrakým. Bylo rozeznění, zkouška a po ní svačina. Odpolední hra byla na Dlouhého Širokého a Bystrozrakého. Mám pocit, že jsme k princezně dorazili moc brzo a hra se musela prodloužit. Hra byla obecně hezká, zabrala celé odpoledne a potom byl táborák. Tím bych asi zakončil den.

PECIVÁL / *Kuba K.* - Včerejší hru zase vyhrálo Hled'sebe, což mě trochu štve, ale jinak byla hra dobrá.

PROVAZNÍK / *Adámek* - Nemocný :(

JAK SE HONZA UČIL LATINSKY, pátek 23. srpna, 5. den

Úvodní slovo:

Zatím asi v programu nejnabitější den. Honza, který se ve světě naučil latinsky, vyzval ráno chlapce, aby se šli také učit a vyrazili do světa. Jeli jsme tedy poslušně do lázní Jeseník, kde jsme navštívili rodný dům Vincenze Priessnitze. V audiokomentáři k expozici zaznělo i moc pěkné Priessnitzovo poselství na téma fyzického i psychického zdraví. Nemohli jsme nevyzkoušet léčebnou sílu vody, omrknout hřiště a, co si budeme povídat, všichni se při rozchodu s chutí rozběhli do obchodů. Netušili, že je v táboře čeká překvapení v osobě místostarosty Prahy 1 Davida Bodečka, který se i se svým šoférem aktivně zapojil do noční bojovky a přijal obzvlášť „výživný“ strašidelný kostým.

Dina

Táborová anketa: Co se ti za celý den nejvíce líbilo?

◆ HLEĎSEBE

SKLÍNKARĚ / Matěj - Dneska jsme se vzbudili jednou takovou hrozně dobrou písničkou. Byla snídaně a po snídani jsme vyrazili na výlet. Eh, potom, teda ne potom. Na výlet jsme šli do Jeseníku do studenejších lázní. Tam byli studený potůčky, kde sis mohl vykoupat nohy. Pak byl bazének, kde se dalo chodit a musel si dělat kolečka. Já jsem zvládl 31 koleček ve vodě, která měla asi tak mínus milion tisíc stupňů. No já bych zvládl víc, ale museli jsme už jít. Potom jsme šli zpátky do Jeseníku pěšky. No, byl to kousek. Přešli jsme známé místo, kde se stal incident s Matějem Balcarem. Pak jsme málem převrhli Toitoiku s Prchalem. A pak šli na náměstí, kde jsme měli rozchod. Aaaa, tam jsme si nakoupili hrozně věcí. Já

jsem šel do hračkářství a nakoupil si tam Hotwheels, protože je sbírám. Pak jsme šli zpátky. Šel jsem se kouknout do sekáče, ale tam neměli nic dobrého, tak jsem šel zase pryč. Pak jsme šli na autobusový nádraží a tam jsme měli rozchod ještě v Penny, kde jsem si nakoupil spoustu věcí. A pak jsme jeli domů. A tady na nás čekal pan Bodeček. A to je všechno. Bude večere, bude táborák, bude sprška, bude druhá večere, bude pohádka a pak bude spinkání. A ještě tam napiš, že Matějda je blbeček, že nepřišel na tábor.

PIVOVARNÍK / *Toníček Kor.* - Tak počkej. Dneska jsme vyšli na výlet. A vyrazili jsme do Jeseníku. Tam jsme šli do lázní, které založil Vincenz Priessnitz. Tam jsme o tom měli výstavu. Potom jsme měli klasicky rozchod. No, tak jsme nakupovali a nakupovali. Pak jsme ještě šli do Penny. No potom jsme byli všichni úplně přecpaný a vlezli do autobusu. Tam jsme tak různě polehávali a tak. Pak jsme přinesli ještě nějaký věci Edovi a Adámkovi, kteří nemohli jet, protože byli nemocní. Tak to bude asi vše.**STAROSVAT** / *Toník Kos.* - Ráno jsme potkali při rozcvičce Honzu, který šel do světa a chtěl se naučit latinsky. Ještě před obědem jsme jeli na oběd do Jeseníku. Když jsme byli v Jeseníku, tak jsme šli do malého muzea Vincenta Priessnitze, kde byli různé exponáty na léčení minerální vodou. Potom nám také pustili poslech o jeho životě. Pak jsme dostali rozchod na suvenýry a nějaké jídlo. My jsme šli do hračkářství. Potom jsme se sešli a šli jsme zpátky na autobus. Tam jsme ještě šli nakupovat do Penny. Potom jsme jeli zpátky autobusem a autem. A to je konec

◆ PRASKLICE

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík* - Dneska byl výlet. V 9:00 jsme šli a autobus do Jeseníku, a tam jsme hráli náskou hru, kde jeden byl upír a chtěl ostatní kousnout ("""). Šli jsme do lázní. Tam byla náská strašně studená voda, a potom byl rozchod a koupili jsme i něco Edovi a to je všechno.

JIRCHÁŘ / *Vinci P.* - Po snídani jsme jeli na výlet. Jeli jsme do Jeseníku a šli jsme k lázním. Potom jsme šli na hřiště a potom jsme si dali zmrzlinu. Potom jsme šli do Penny, tam jsem si nic nekoupil, protože šetřím, abych byl milionář. Potom

jsme jeli domů, v autobuse bylo hrozný vedro. A potom jsme jeli kousek autem. A dál už nic nevím a nebudu to hádat, protože mě to psaní deníku nebaví a musím napsat hádanku. (*Tím se zřejmě myslí odpověď na denní bodovanou kvízovou otázku, pozn. red.*) To je všechno.

PYTLÁK / *Eda* - Ráno jsem se vzbudil a s hrůzou jsem zjistil, že jsem nemocnej, takže jsem nešel na rozcvičku. Říkal jsem si, že bejt nemocnej není zas tak špatný, teda do chvíle, kdy mi Lenka řekla, že jdeme na výlet a já jedinej s Adámkem ne. Tak jsem polovinu dne prospal, vždycky, když jsem se vzbudil, tak jsem měl pocit, jako by mě rozpálila hlava, ale pak se to zlepšilo. Konec.

UHLÍŘ / *Honzík H.* - Dnes při rozcvičce jsme potkali další postavu, která chtěla, abychom se naučili latinsky. Takže jsme se vypravili na výlet do Jeseníku, tam jsme asi tak v půlce byli na hřišti, pak jsme šli zpátky do Jeseníku, kde jsme měli rozchod asi tak na hodinu. A pak jsme šli na autobus a ten s námi přijel do Muny.

◆ **BOSONOHY**

KAMNÁŘ / *Martin H.* - Dneska byl výlet do takových těch lázní u Jeseníku, kde už jsme byli před, uuuuuuhhhhhhhh, asi před čtyřma rokama. Já jsem o tom výletě věděl už dřív, protože jsem na nástěnce viděl papír „věci na výlet“. A ještě byla taková hra, kde jsme měli kreslit lidem na krk tečky, když jsme byli upír, a jinak jsme se museli schovat před upírem, abychom na sobě neměli tečky. A to je všechno za dnešek.

KOTLÁŘ / *Eli* - Dnes po snídani jsme jeli na výlet do Jeseníku. Jeli jsme tam hodně dlouho autobusem a při cestě jsem si povídal s Dinou. Když jsme dorazili do Jeseníku na autobusové nádraží, tak jsme šli na vlakové a odtamtud' jsme autobusem, kterej jel jako šnek, dorazili do Priessnitzových lázní. Tam jsme šli do muzea a byla tam sbírka různých

exponátů vztahujících se k Vincentovi Priznicovi. Pak jsme šli nahoru kolem nějakýho pramene k potoku, kde byly takový brouzdaliště. Potom odtamtud' na dětské hřiště s lanovým parkem. Potom jsme šli kolem otáčejících se laviček takovým hájem a mně se trochu odřelo koleno. Šli jsme na náměstí a tam byl rozchod. Odtamtud' jsme šli na autobusové nádraží, kde byl znovu rozchod, a šli jsme do Penny. Zase autobusem do Muny a komunistický Vietnamci chtěj na náš dům útočit. *(Tím se míní hra týkající se bunkru, který chlapci staví ve volných chvílích po celou dobu tábora a vymýšlejí si k němu různé příběhy, pozn. red.)* Za chvíli bude táborák. Konec.

VORAŘ / *Vincent F.* - Ráno jsme se vzbudili, tradičně jsme to zahájili rozcvičkou a potom jsme měli snídani. Potom jsme šli na velký výlet. Tam jsme si zabalili a jeli jsme do pramenů. Tam jsme šli do vody, která měla asi mínus bيليون stupňů. Byla strašně ledová. Potom jsme šli zpátky a Tonda šel na záchod do kabinky a my jsme Tonda s tím záchodem málem převrhli. Potom jsme šli do té Penny. Tam jsme si nakoupili hodně chipsů, dvoulitrovou coca-colu, kterou jsme si rozdělili s Tondou a Honzíkem, která nám skoro vybuchla. Byli jsme strašně vyčerpaní po dlouhé cestě. Potom přijel místostarosta, kterému jsme ukázali naše bunkry, a potom mě zavolał Lucián, že mám psát deník. Teďka píšu deník a za chvíli bude večere a potom táborák. Mého příběhu je konec.

VÁPENÍK / *Filip* - Dneska jsme potkali hloupýho, teda, Honzu aaa... on ten Honza šel do světa učit se latinu, takže my jsme šli taky se učit latinu do lázní. Byl tam pramen, do kterýho jsme šli bosí, a ono tam bylo jako hrozná zima v tom, ale bylo to hrozně hezký. Potom dál nevím. Počkej, prostě to od toho nech, protože ten den prostě neskončil.

◆ **ŽABOKRKY**

BRADÝŘ / *Alfréd* - Dnešek je šťavnatá okurka.

ČEPIČÁŘ / *Honza N.* - Po snídani jsme hnedka vyrazili na výlet. Šli jsme se na výlet učit latinská slova. Na výletu se mi nejvíc líbily lázně a nakupování. Koupili jsme si toho hodně. Bylo velký vedro, ale stálo to zato. Dál asi už nic.

PECIVÁL / *Kuba K.* - Dneska byl výlet. Nejlepší bylo nakupování. Koupil jsem si mačkáací míček, plyšovou pandu červenou a jelly beany, ty jsem pak ale prodal Vincovi a za ty peníze jsem si koupil Kofolu.

PROVAZNÍK / *Adámek* - Nemocný ☹

ODHALENÍ DĚDEČKA HABADĚJE, noční bojovka 23.-24. srpna

Úvodní slovo:

Noční bojovka je „tajná akce“, všichni ví, že asi bude, bedlivě hlídají jakékoli náznaky jiného chování vedoucích (*např.:šli si uvařit po večerce kafe ...! celé dopoledne byli v lese, hledali trasu .. !slyšel jsem cinkat sklenice..!*), my zase tajíme přípravy, pozvané hosty ukrýváme v mikulovické hospodě apod. Jednou z ďábelských lstí je bojovka připravená na večer po výletu, kdy budou hošíci unavení zážitky, přejedení nakoupenými „zdravými“ potravinami (*chipsy, cocacola...*). Všechny jsme sice neobalamutili, ale přec se noční hra povedla. Budila jsem je se slovy, že nám ztratila naše kniha pohádek, někdo ji ukradl! V lese už na hošíky čekala klasická strašidla našich pohádek a několik utajených hostů, které ovšem naši detektivové samozřejmě poznali, včetně návštěvy nejvzácnější, pana místostarosty, který se zvědavě za námi na tu dlouhou cestu vydal.

p.s.Čtenářům i chlapcům bych ovšem přála zažít noční maskování strašidel, které samo o sobě je zážitkem. Jak ovšem všichni strašáci zapůsobili na naše poklady v tmavém lese se můžete dočísti v přepsaném záznamu z dopoledního vzpomínání.

Lenka

Lenka – Tak, dnes je 24. srpna a nahráváme záznam z noční bojovky tady na Muně. Vždycky řekneš své jméno, přezdívkou a prosím, zážitky, ne dlouhý cestopis :-)

KAMNÁŘ / *Martin H* - Já vim. Martin Hlávka, Kamnář. Tak jako první, kupodivu jsem se nevzbudil tím, že by se mnou zacloumala Lenka jo, já to zkrátím...

Lenka - Vy-slo-vuj!

KAMNÁŘ / *Martin H* - Jo. Kupodivu jsem se jako první nevzbudil tak, že se mnou zabloumala Lenka a řekla: „Vstávej, je noční bojovka!“ Já se prostě nějak vzbudil. Sem se oblík, zavázaly se mi oči, nasedli jsme do auta, jeli jsme někam do, hmmm, jiný části Muny, kde jsme ještě moc nebyli. Tam nás, hmmm...

Lenka – Prej nikdy ... :-)

KAMNÁŘ / *Martin H* - Byli jsme tam na orientáku tom úplně prvním, myslím. Bylo to někde přibližně v té oblasti. Mastnej tam prej skoro až někam doběh na nočním běhu minulej rok.

Kdosi: Já si zas myslím, že to auto jelo přes celý Mikulovice.

KAMNÁŘ / *Martin H* - Ne, jelo kousek. Hmm, tam byla bludička Julie, která nás po jednom odváděla dál. Pak jsem chvíli šel, tam na mě skočilo strašidlo, Hejkal asi, nevím, pak jsem šel ještě kousek, tam mě strašidlo nasměrovalo jinam, na jinou cestu. Tam sem došel k šerifovi..

Lenka - Pocity chci. Pocity, zážitky.

KAMNÁŘ / *Martin H* - Jo. Já vim. K šerifovi s bílou paní, já sem se moc nebál. Tam mi dali takový hrozně divný pití. Chutnalo to asi jako ocet s pepřem. Pak jsem šel dál, tam byl Tonda. Von se mně měl představit jako bludnej kořen, ale mně ne, protože jsem tam přišel moc brzo a von se teprv vracel, vod Mastnýho. Takže to, pak sem přišel k, hmm, myslím, že k Davidovi? Ne, k hastrmanovi, kterej mě zase nasměroval, řek mi, že se nemam bát, kdyby tam dlouho nebyla svíčka, pak sem došel k trpaslíkovi, kterému dědeček Habaděj prej zničil zahrádku a polil mi hlavu konvičkou, pak sem došel k lesní víle Tobušovi, asi, nevím, ten řek, že mam jít zase dál. Jó, a ještě u trpaslíka sem nechal baťoh. A ...

Lenka - No, vy ste měli někde dát stop.

KAMNÁŘ / *Martin H* - No. Já sem tu vodu vypil.

Lenka - A to jste netušili, vid'..

KAMNÁŘ / *Martin H* - Ne.

Lenka - Ale přišlo SOS, aby někdo donesl ten baťoh s tou vodou, že má Tobiášek žízeň. Tak domnívám se, že umřel žízni, protože jste mu to nikdo nedal, že.

KAMNÁŘ / *Martin H* - No, pak už jsem došel k dědečku Habadějovi, kerej se mě ptal, co tam dělám, vzal mi diamant a cvakal na mě zapalovačem. Ještě přede mnou shodil závoru. Pak sem chtěl utýct a já sem skočil do škarpy a on: „no tak tam za tebou nejdu“. Pak sem došel zase k bludičce Julii, kde už seděl Mastnej, ta mi zase zavázala oči, a pak jsme měli zase ject autem zpátky, ale mně ten šátek spadl, tak sem viděl. A to je asi tak všechno za mě.

Lenka - Hmm, tak dobře. Takže tohle BYL spíše cestopis a já bych chtěla ty pocity. A řekněte hlavně, co se vám líbilo. Tohle je jenom, že to a to bylo., ale co jsi tam zažil, že tě někdo zaujal, nebo tak. Prosim, další. Nejdříve asi starší.

BRADÝŘ / *Alfréd* - Tak bojovka byl ocet s pepřem. Byl kyselej ten ocet. A nejlepší bylo, že sem sfoukl Habadějovi jeho ohýnek. Konec. (*smích*)

Lenka - Druhý extrém? Dobře. (*smích ostatních*) Další pán na holení.

SKLÍNKÁŘ / *Matěj Š* - Takže, probudila mě Lenka, že sme..., museli sme si zavázat oči a jeli sme autem kousek a pak sme byli na noční bojovce, tam nás vzala bludička Julie a vodvedla nás kousek. Přešel sem Dinu, strašidlo mi shodilo brejle někam jinam, takže sme je tam pak hledali, pak sem nevěřil dalšímu strašidlu, takže sem šel špatně, pak sem se musel vrátit, no a pak sem šel normálně a potkal sem šerifa, vypil sem ten jejich nápoj, moc mi chutnal, bylo to hrozně dobrý, pak sem přišel k Tondovi, kterej mi řekl, že: „no, já sem vlastně kořen“, takže mě převedl až na konec až k vodníkovi. Vodním mi řekl, že tady schovává duše a že ať du dál. A pak sem potkal Tobuše, kterj tam stál, měl tam dobrou hudbu a tancoval tam, pak mi řekl, ať du dál, pak sem potkal dědu Hříba, kterej tam měl zapalovač a zapaloval mi zapalovač před obličejem, ale já sem mu nedal svůj diamant, protože sem chytřej, a vyndal sem si z kapes jenom obaly od bonbónků, atd., a diamant sem si tam nechal, takže mi ho nesebral. Takže jako jedinej mam diamant.

BRADÝŘ / *Alfréd* - Já ho mam taky. Všichni až na Martina.

SKLÍNKÁŘ / *Matěj Š* - A pak sem si ho málem zapomněl v autě, když sem jel zpátky, ale došel sem si pro něj. A to je všechno.

Lenka - Tak já bych chtěla ještě jednou vysvětlit, jestli vás to zajímá, co to znamená, když říkám „nějaký zážitky“...tj: Šel jsem tam, TO se mi líbilo, nebo TO se mi nelíbilo, protože... Jo? ... A to byl Tobuš (*něžná přezdívka Tobiase Scholze, který za námi přijel alespoň na bojovku, pozn.red.*), ale vypadal jak blázen, nebo vypadal krásně, nebo tančil jak víla ... Nebo byl víla, ale choval se jako slon, prostě cokoli, **zážitek**, popis. Tohleto je jen „cestopis“, ale i v cestopisech jsou zážitky – byla tam nádherná krajina, nebo něco. A vy máte jen blblblbl, vy to máte jenom prostě ctrl+c, ctrl+v, klik, klik, klik, klik. Pánové, trochu, trochu se snažte ...

SKLÍNKÁŘ / *Matěj Š* - Kdo bude další?

Lenka - Nevím.

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík* - No tak já sem se probudil a Lenka byla někde u Alfréda na posteli. Já sem nevěděl, jestli je bojovka, nebo něco. Viděl sem jenom, že si mám vzít baťoh, ale nevzal sem si ho, protože ... hmmm, myslel sem, že je bojovka.... Jo. No tak u toho šerifa sem se zeptal, jak hrajou mariáš ve dvou... Na to se potřebujou minimálně tři lidi. No a prej hrajou s duchama.

Lenka - To jsou záludné otázky, pro strašidla. Ale tos chtěl, vid’?

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík*: No a pokoušel sem se jít okolo těch strašidel a nic nedělat, jestli mě tam nechaj jít, že bych prostě nic nedělal, jenom bych šel kolem, ale vždycky mě zastavily. A u Habaděje sem to..., on když řekl, že pohádky jí sám, tak sem si myslel, že je tak., no myslím, že je to nějaký strašidlo, který se za něj převlíklo, nebo něco takovýho.

Lenka - Ááá, hmm. To musíme vysvětlit támhle panu místostarostovi...

David B., pan místostarosta - Ne místostarostovi. Davidovi.

Lenka - Davidovi, dobře. Tak to já se ale vždy leknu, že je tu můj syn, proto se tomu oslovení vyhejbám. .. NU, musíme tedy vysvětlit, že vlastně nám ty strašidla jedí pohádky. Proto oni museli do toho lesa.

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík* - A asi všechno.

Lenka - To je všechno. Dobře. Tak další, ale pánové, jste nějaký hodný! Vždycky do toho křičíte, překřikujete se, můžete úplně přesně, jako když přijdete, jeden přes druhýho, prostě to je v pořádku. Jenom si pojd'te sednout blíž k tomu nahrávání. Kdo začne? Šupito.

PIVOVARNÍK / *Toník Kor.* - No tak já sem na začátku, hned na začátku tý bojovky, jak na mě tam vybaflo nějaký strašidlo a hned po mně skočilo a začal se mnou třepat, jako bylo to celkem příjemný, když sem se v noci probudil a byl sem ještě takovej malátnej, tak to bylo docela příjemný, to sem se celkem probral. Sem šel teda dál, no, celou dobu mi bylo vlastně nepříjemný, že sem sám, protože já sem si říkal, ať jako na mě klidně vyskočí, ale ať si s ním můžu zase povídat, s nějakým strašidlem. Tak mi bylo docela příjemný, když sem zase byl tam u šerifa a Bílý paní, protože tam sme si mohli povídat a tak, tak to bylo docela příjemný. No, když mi nabídli panáka, tak sem si říkal: tak jako budeme pít nějak alkohol nebo co? Tak sem to vypil a málem sem se z toho pozvracel. No ale vypil sem to, dostal sem diamantík a šel sem dál. Potom tam byl hastrman, ktorej.. Já sem mu na ty jeho otázky různě odpovídal, že jo, co tam dělám a kam du, tak já, že tady sem náhodou. A von prostě se ke mně takhle nahnul a takhle prostě s tou dýmku na mě: „Tady nikdo nejde náhodou, jasný? Rozumíme si?“ No pak mě teda navedl dál a potom byla ještě nějaká víla, tak sem si říkal: no nevím, kdo to teda bude, hrozně mi to připadalo jako Tobias /*Tobias totiž přijel tajně, když už spali, pozn.red.*/, tak nevím, kdo to byl. Pak sem tam ještě na konci, pak na konci sem ještě doháněl Vinciho, takže von mi prozradil v podstatě, co mám dělat u toho Habaděje, protože von na něj na konci zaječel, že ty strašidla měly stejně pravdu. Tak já sem mu tvrdohlavě říkal, že von prostě žere ty pohádky, no tak von mě potom vyhnal teda. A potom sem tam ještě viděl bludičku Julii, která nás ráno... teda ráno, na začátku nás tam vedla, tak já sem, protože to už sem byl skoro na konci, tak sem si říkal: aha, tak to tady radši počkám, protože už sem asi Vincenta dohnal, tak počkám, že jo, až tam jako něco udělá, pak pudu tam, tak sem tam čekal a pak sem si nakonec řekl, že radši pudu dál, tak sem radši šel dál, pak tam bylo auto, tak sem nastoupil, přicházeli ostatní a vodjeli sme. To bude asi vše.

Lenka - Moc pěkný. A co myslíte, byl to Tobias?

Ostatní - */překřikují se .../*Ano. Ne. Podle mě to byl Lucián. Já nevím. Kdo?

Lenka - Lucián, víla?

Ostatní - Nevím, ale podle mě to byl Tobias. Tamta víla, jak tam tančila.

Lenka - Máme tady šest vedoucích, bylo tam šest postav?

Ostatní - Ne, bylo tam deset. Byla tam Martínkova přítelkyně. A ještě...

Lenka - Dobře, tak to je sedm.

Ostatní - Byl tam Tobias.

Lenka - Osm.

Ostatní - Dina.

Lenka - Devět.

Ostatní- Lékárnice. A divnej duch.

Lenka - A David tam byl. A Věrka.

Ostatní - Takže jedenáct.

David B. - Kdo mě poznal?

Ostatní - Já. Já. Já. Já sem tě poznal, podle hlasu a podle čuchu... (velký *smích*)

David B. - No, tak to je zážitek :-).

Ostatní - Hodně si tam prděl.

David B. - Já ti dám prděl. (*smích*) Ale máš pravdu, že když jsem si tam šel stoupnout, tak se mi najednou chtělo jít na záchod. No ale ono to bylo i pro nás takový zvláštní, protože my jsme tam hrozně dlouho čekali. My jsme vlastně vyjeli... můžu to říkat? My jsme vyjeli už někdy kolem půlnoci a teď se tam vlastně připravovaly právě ty... co tam bylo? Podle čeho jste se řídili v rámci orientace?

Ostatní - Svíček. A podle náramků svítících.

David B. - Správně, ale byly volně rozházený, že jo?

Ostatní - Tys mně poradil špatně.

David B. - Já?

Ostatní - Ne, vlastně já sem si řekl: no tak aspoň někomu můžu dneska věřit.

David B. - To jsem byl já, doufám.

Ostatní - No.

David B. - No, tak toto je hezký, to si zapamatuju. No a my jsme tam hrozně dlouho čekali, protože vy, a to my vlastně nevíme, my nemáme informace, co se dělo tady, i když vy částečně říkáte, jak jste byli probouzeni, ale u nikoho jsem nezaznamenal, že jste měli šátky, proč ty šátky byly, jestli jste se mohli bavit, to jste vůbec tady neřekli.

Ostatní - Nesměli sme se bavit. No a my sme si povídali... No ale nesměli sme se bavit...

Lenka - Proč?

Ostatní - Aby to bylo víc zajímavější. Abysme nekoukali, kudyma jedem.

David B. - A to jste jezdili po jednotlivcích, nebo po skupině?

Ostatní - Po skupině. Po skupinách a pak nás rozdělili.

David B. - Co jste si říkali třeba v tom autě, když jste jeli?

Ostatní - Já sem si říkal: začíná mi to být nepříjemný.

David B. - A když jste vystoupili z toho auta?

Ostatní - Já sem si říkal: já bych hrozně rád utek, ale neřek sem to.

Lenka - Byli jste pašáci. Jenom jedna skupina to nedodržela a hádejte která?

Ostatní - Kapitáni.

Lenka - Ne, ty byli skvělí.

Ostatní - No tak to my.

Lenka - Vy jste mluvili? Grrrr... Vy jste to na sebe řekli. Ale jedni mluvili velmi ostentativně a musíme je to ještě naučit.

Ostatní - A kdo? Asi ty nejmladší. Jé, vy ste ale kecali.

Lenka - Tak, kdo mluví teďka? Vincent už skončil? Nebo ještě nezačal?

Ostatní - Ani nezačal.

Lenka - Tak začni.

VORAŘ / *Vincent F.* - Tak Lenka nás probudila...

Lenka – A kdo jsi?

VORAŘ / *Vincent F.* - Jsem Vincent Franc, Vorař. Lenka nás probudila a zavázal nám Gema oči a Lenka nám řekla, že nesmíme mluvit. Tak sme nastoupili do auta, ale nejdřív sem se skoro zabil na schodech. Tak sem prostě šel, nastoupil sem do auta a jeli sme, tam sme nedodrželi pravidla a bylo mi to strašně nepříjemný, když prostě nic nevidím.

Lenka - Představ si, že někdo nevidí celej život.

VORAŘ / *Vincent F.* - No, to vim. Oni si na to ale postupně zvyknou. Takže, když mě vyzvedla bludička Lucie.

Ostatní - Julie.

VORAŘ / *Vincent F.* - Julie, tak ta mě doprovodila někam a sundala mi šátek. Bylo to tak divný, když nejdřív vidíš tmu a pak najednou vidíš něco. Tam na mě vyběhl Hejkal a já sem ani nečekal a rovnou sem zařadil svojí rychlost, zařadil sem na šestku.

Lenka - Takže jsi Hejkalovi utek?

VORAŘ / *Vincent F.* - Jo. A potom sem na něj říkal: tůdle, nůdle. Připadalo mi to chvilku jako Alex, ale nebyl to Alex.

Ostatní - Mně to taky připadlo jako Alex, ale Alex byl Habaděj.

Lenka - Takže jste nepoznali Hejkala? Á to jsem ráda. To se mi poved./*Lenka všechny oblékala, pozn.red./*

Ostatní - Tos byla ty?

Lenka - Ne, já jsem tě budila.

KAMNÁŘ / *Martin H* - Mastnej s nim mluvil, protože mu spadly brejle.

VORAŘ / *Vincent F.* - Tak sem šel dál a najednou..

Lenka - Pardon. Jak ti mohly spadnout brejle, když jsi šel? To jsi se lek?

SKLÍNKARĚ / *Matěj Š* - Ne. Ono to bylo tak, že on na mě vyběhl a já sem před ním utíkal a on mě jako pak chytil a takhle se mnou hodil na zem, při tom mi takhle odlítly ty brejle. Já sem je neshodil na zem.

Lenka - To je v pořádku. Já jen, jestli ses před ním neplížil. Děkuju. Takže dál, to byl Lucián ten Hejkal.

VORAŘ / *Vincent F.* - Potom sem šel dál a vždycky sem si každou sekundu zpíval a říkal si: teďka na mě vybafne a já se pokadim. A potom sem narazil na ducha a ten mi řek, kudy mám jít. A já sem si říkal: mám mu věřit, nebo ne? Tak sem mu věřil. A šel sem po náramkách, protože svíčky vedly někam jinam.

Ostatní - /*překřikují se*/ Spíš jedna svíčka tam byla, někam. Dvě. Aspoň dvě tam byly. Minimálně dvě. Tam vzadu, ale to byla nějaká chaloupka. Ne, to byla svíčka. Ne, to byla chaloupka.

David B. - Můžu něco říct? Správně. Tam byla jedna svíčka a v dáli byla, což vás některý opravdu mystifikovalo, neboli zblblo...

Ostatní - Svíčky nemůžou svítit tak hodně.

David B. - Přesně, my sami jsme pořádně nevěděli, co to je, a to vás některý nalomilo. Protože některý jste nevěřili té informaci, že můžete zabočit.

VORAŘ / *Vincent F.* - Tak sem šel dál a potom sem uviděl, hmmm, teďka si to moc nevzpomínám, co bylo potom..

Ostatní - Martínkova přítelkyně.

VORAŘ / *Vincent F.* - Jo. Šerifa, neboli Martinovu přítelkyni. A já sem si říkal: proč to je kluk a ne holka? Teda naopak. A potom se divím a je tam, byl tam Martin.

Ostatní - A dali si pusinku...

VORAŘ / *Vincent F.* - Nedali.

Ostatní: U vás si nedali pusinku? U mně si dali pusinku.

VORAŘ / *Vincent F.* - A říkám si: proč je šerif holka a proč bílá paní je kluk. To mě trochu zmátlo.

Lenka - No přesně, aby tě to zmátlo.

VORAŘ / *Vincent F.* - No, právě. A tam sem se napil nějakýho posilovacího lekt... hnusu a prej že se nebudu bát. A byl to přesnej opak.

Ostatní - No mně taky řekli.. ne vodník mi řekl, že se nebudu bát.

VORAŘ / *Vincent F.* - A to bylo strašně nechutný.

Lenka: A jak ti to řekl, tak ses začal bát?

Ostatní - Ne, on řekl něco, že tam na některých pasážích nebudou svíčky, potom ještě řekl: „no ale ty se stejně nebudeš bát. Takže to je jedno.“ A já sem mu říkal: „Ne, já se naopak budu hodně bát.“

VORAŘ / *Vincent F.* - Potom sem šel dál a viděl sem trpaslíka. A on si pouštěl mojí oblíbenou hudbu.

Lenka - Jakou?

VORAŘ / *Vincent F.* - Skřítkovou – tůtututů, znáte tady tuhletu, ne?

Lenka - To je skřítková?

VORAŘ / *Vincent F.* - Jo, tam potom narazím na Kubu a Kuba řekne: „čekej“. Tak sem počkal a potom slyším, jak říká Kubovi: „sundej si čepici“. A on kouká se k záhonku a najednou mi přilítla voda a Kuba říká: „A proč sem si tu vlastně čepici sundaval?“ Tak sem šel tam taky a trochu hodně mě pokropil. Tak on říká: „Omlouvám se, omlouvám se“, a já: „určitě“. Tak sem šel dál a potkal sem vodníka.

Ostatní - Ne, vodník byl přece před trpaslíkem. Jo, před trpaslíkem. On byl na tom rozcestí.

VORAŘ / *Vincent F.* - Tak tam byl vodník a ptá se mi: „Kam deš a co hledáš?“ A já říkám: „Pohádky.“ Tak on mi řekl, že mam jít dál, tak sem šel dál a potom potkám Tonda, kterej mě strašně vystrašil. Měl tam dole nějaký provaz, on ho zvedl, on mě tam zastavil a strašně sem se lekl. A pak mi říká: „Neboj se, já sem si tě spletl s Habadějem. A je strašně zlej.“ Tak já sem řekl: „Jó dobrý, nevadí.“ Potom sem šel dál a du s Kubou, povídáme si jen tak s Kubou a potom nám ten Tonda, nebo co to kdo byl

Ostatní - Kořen byl Tonda.

VORAŘ / *Vincent F.* - Kořen? Tak on nám řekl, že..

Ostatní -musíte usnout....

VORAŘ / *Vincent F.* - Ne, to nám neřek. Že Habaděj je strašně zlej. A ten skřítek řekl...

Ostatní - Ty ses v tom někdo zamotal strašně.

VORAŘ / *Vincent F.* - No, hodně. Si to nepamatuju ani.

Lenka - Já myslím, že tradičně.

VORAŘ / *Vincent F.* - Skřítek nám řekl, že to bude rovně. Tak sme poslechli skřítku a šli sme, šli sme, šli sme, a uviděli sme Habaděje a tam sem si říkal, proč na tý závoře je přivázaná šňůra? Habaděj to sundal, nebo zatáhl za to a něco nám říkal. A Kuba mi říkal cestou: „Proč se vyplatí být zlý na příšery a drzej?“ A já sem řekl „nevím“. A Kuba řekl: „Protože se nebudeš bát.“ Tak byl prostě na toho Habaděje drzej a tak, a říká: „Máte mě rádi?“ A já: „Ne, mám rád svojí mámu.“ A on nám to řekl ještě jednou, a tak sem řekl jo. A Kuba říká: „Ne, nemáme tě rádi.“ A Kuba řekl potom: „No, tak prozatím tě budu mít rád.“ A potom, když sme utíkali pryč, sme řekli: „Nemáme tě rádi!“ A on potom zařval: „Ty příšery ale měly pravdu!“

Lenka - Kdo to zařval?

VORAŘ / *Vincent F.* - Alex. Habaděj. Mňam, mňam.

Lenka - Jakože Habaděj žere ty pohádky, jo?

Ostatní - Mě Habaděj tak strašně seřval, když sem mu řekl, že mu nevěřím, asi dvakrát.

VORAŘ / *Vincent F.* - Potom sme šli k autu a tam sme viděli tu bludičku Julii, ne Lucii.

Lenka - To je písnička, krásná. Bludička Jůlie (zpívá)

David B. - Hanka Zagorová.

VORAŘ / *Vincent F.* - No a jeli sme, zavázali nám na cestu oči nejdřív, potom sme jeli, jeli a já sem se potají díval, já sem to neměl utáhlý.

Lenka - To se od tebe očekává, že hledáš vždycky úniky z pravidel.

VORAŘ / *Vincent F.* - Tak a potom sme přijeli a najedl sem se a potom sem šel spát. Akorát, že vůbec neusnul sem.

Ostatní - Cože? Tys nespál? Já sem spal asi tři hodiny.

VORAŘ / *Vincent F.* - Mně nešlo spát asi tak hodinu.

Ostatní - Já spal tak hodinu a půl.

Lenka - Vy jste byli ta předposlední parta?

Ostatní - Ne, ta poslední parta.

Lenka - Ale nazpátek jste přijeli s těma malejma.

Ostatní: Jo, s Honzou.

David B. - To znamená, že jste přijížděli v jiné skupině, než která odjížděla? Jo?

VORAŘ / Vincent F. - Jo. A to je všechno.

JIRCHÁŘ / Vinci P - No tak já sem Vincent, Jirchář, jestli si to dobře pamatuju. No tak mně se líbilo v autě, že to auto jezdilo hezky příjemně a vůbec to nedrncalo.

David B. - S kým jsi jel?

Lenka - To nemůže vědět.

JIRCHÁŘ / Vinci P - Mně došlo, že sem jel s Honzou, Toníkem a Elim. A taky sem věděl, kde kdo sedí, protože když nastupoval Eli, tak on pořádně nenastupoval, a Lenka úplně: „Ježiši, můj Bože!“

Lenka - To bylo těžký, on furt padal vedle toho auta. Já sem ho tam nastrčila, on se sesunul, prostě spadl vedle. Tak jsem mu zvedala nohy do toho auta..

JIRCHÁŘ / Vinci P - No a byl na mojí pravici, na mojí levici byl Toník a vepředu byl Honza, no a teď kon tady letí letadlo. Potom sme přijeli a byla tam bludička Julie. A já sem se bál strašně, a jako po cestě sem se přestal bát, ale ze začátku sem se strašně bál. A když sem viděl toho Luciána, což sem se dozvěděl teprve teď, že to byl Lucián, Hejkal, tak já bych mu normálně utekl, ale já sem na něj počkal, protože sem myslel, že mi něco řekne, tak sem na něj, blbec, počkal a potom tam se mnou házel po zemi, což mě nákej šlahoun škrábnul přes obličej a ještě se mi nákým divným způsobem kopřiva zabodla do prstu, takže nepálila, jen když sem si na ten prst šáhnul, takže sem si celou dobu na ten prst šahal, samozřejmě.

Lenka - Počkej chvilku, protože to nebude slyšet, až přeletí.. (*zvuk letícího letadla*)

Ostatní - Vyhlídkový lety. Kazíte nám tady záznamy!

Lenka - Možná průzkumník hledá Bruncvík. Špionážní. Tak jdeme. Hledá vaše kosterní pozůstatky :-)

JIRCHÁŘ / *Vinci P* - Takže potom sem našel strašidlo ... teda pana místostarostu (*smích...*) teda místostarostu strašidlo...(byl to pěkný oříšek, jak slušně /pojmenovat/pozdravit veřejnou osobu, že... :-), pozn.red.)

Lenka - (smích)

JIRCHÁŘ / *Vinci P* - A já sem ho hezky pozdravil. Já sem mu řekl: „Dobrý den, pane strašidlo.“ A on řekl: „Ty umíš hezky zdravit, jako jedinej. Ostatní vůbec nic neřekli. Já sem je tam hezky zdravil.“ A potom sem šel cestou, co mi řeklo strašidlo, protože ta druhá – sem viděl, že tam byla jen jedna, ono mi to aj strašidlo říkalo, nebo duch, nebo co to bylo, že tam, když pudu rovně, tak je tam jedna lucerna nebo svíčka a potom už tam nic není a reálně tam nic nebylo, tam byla jen náká chaloupka, na kterou svítilo reálný světlo, takže tam sem nešel. Jako nejdřív sem uvažoval, že tam půjdu, ale potom sem tam nešel. Protože byl hodnej, tak sem si řekl: pudu tam, kam mi říkal. Tak sem šel tam, kam mi říkal, a potom tam bylo takový houští a tam se to strašně hýbalo. A já sem říkal „ticho“, že se bojím. Potom sem viděl nákýho člověka, což byl šerif a byla to Martínkova přítelkyně. A ta mi zvedla náladu, protože byla hodná. A potom mě zavedla dolů k Bílý pani a řekla, že jestli s nima chci hrát mariáš, tak já sem řekl, že jo, ale neumím to, že mě to budou muset naučit, a potom mi ukázali strašidelnou pohádku a potom mi dali náký hnusný pití. A potom, když sem šel dál, tak sem potkal Kořena, kterej byl asi jako nejvíc strašidelnej, ale mě nevylekal, protože já sem ho neviděl, jak na mě vybafnul. Takže mě moc jako nevylekal – sice sem uskočil a zařval, ale moc sem se nebál. A potom mě vedl a řekl, že mě musí víst, že se to tam nedalo osvítit, což mi přišlo že to asi nehraje. Byl to Tonda, moc to nehrál, no a zavedl mě přes cestu a řekl, že musíme jít, a že spíš musíme běžet, protože jsou hned za mnou další lidi, tak sme běželi. Potom sem šel dál a potkal sem vodníka a já sem mu řekl: „Dobrý den.“ A zeptal sem se ho, kudy mám jít. On mi to v podstatě neřekl, ale řek mi, že můžu jít rovně a tam byl nákej les a vůbec nic tam nebylo prostě. Tak sem tam nešel a šel sem jako po světýlkách. Já sem to ze začátku neviděl, tak sem se ho zeptal a potom sem šel. Potkal sem vílu Tobibase /to není překlep, ale oblíbená přezdívka, neb pbčas huhňal...:-)/a ta byla taková.. já sem nevěděl, jestli byla hodná nebo zlá.

Lenka - Kdo byl hodnej nebo zlej?

JIRCHÁŘ / *Vincent P* - Tobias.

Lenka - Jestli byla Tobias hodná nebo zlá?

Ostatní - */překřikují se/* Vždyť Tobias byl předposlední, ne? Byl to vůbec Tobias? Jo, byl předposlední. Byl po skřítkovi.

JIRCHÁŘ / *Vincent P* - No to nevadí, to je jedno. Vincent to měl ještě víc zamotaný, takže já to nemam zamotaný. Ten druhej Vincent. Já sem taky Vincent. */zkrátka, Vincentové budou asi zamotaní :-)/*

A potom byl skřítek a ten tam měl nákou zahrádku, vůbec neuměl zahradničit, řekl, ať mu tam najdu náký věci, on tam měl nákou věc, já sem mu to chtěl podat a on prej „to je jedno“, já sem viděl, jak zvedá tu konvičku a potom mi polil hlavu. Potom mě chvíli studily uši, ale řekl sem, že aspoň sem si umyl vlasy. Tak tak. Jo a u kořena ještě sem se zeptal, jestli ten šerif, jestli to byla Martínkova přítelkyně, Tonda mi řekl: „Jestli ti odpovím, budeš zticha.“ Tak sem nepožadoval odpověď, protože sem si chtěl povídat jako Toník, potom mi řekl, že to byla jeho přítelkyně. No tak sem se dověděl, že to byla jeho přítelkyně, i když já sem si to myslel.

Lenka - Otázka je, jak jsi mohl vědět, že to je Tonda, když byl úplně celej...

JIRCHÁŘ / *Vinci P* - No on byl vidět, já sem mu viděl do obličej.

Ostatní - On ani nefalšoval hlas, on měl úplně stejnej hlas.

Lenka - On si sundal pařez?

JIRCHÁŘ / *Vinci P* - Ne, já sem mu viděl do obličej.

Gema - No když to měl na hlavě...

Ostatní - Já sem ho poznal podle hlasu.

JIRCHÁŘ / *Vinci P* - Já sem mu viděl do obličej. A podle výšky. Ještě byl trošku vyšší než já, takže sem poznal, že to je on.

Lenka - Tonda se pozná i jinými vjemy.

JIRCHÁŘ / *Vinci P* - Potom byl ten skřítek a u skřítky se mnou byl Tonda. Jo ten skřítek byl dřív než ta víla. To nevadí, prostě za mnou byl Tonda a potom byl Habaděj. A já nechápu, on tady prej bral diamantíky, Já sem si to dal do kapsy, já sem na to zapomněl, že ho vůbec mam. Jo! Ještě mi ta Bílá paní dala náký odporný pití a já sem jim, abych je neurazil, teda ne, ze srandy jsem jim řekl, že je to strašně dobrý, mňam. Jo a Bílá paní měla stejnej prstýnek jako Martin, tak sem jí to řekl. A Habaděj byl zlej, hodně zlej, protože on mě donutil, abych mu věřil. Já sem mu stejně nevěřil. Já sem říkal, že mu

věřim, protože měl zapalovač a já myslel, že mi podpálí pus, nebo vlasy, nebo něco takovýho. A potom, když sem odcházel, tak na mě zařval, že strašidla měly pravdu, tak sem strašně utíkal. Ano, lekl sem se a neskočil sem do škarpy, což je dobře. Potom tam bylo auto, byl sem u začátku, viděl sem Vincenta, toho druhýho, a oni tam šli a já sem říkal: „Dobrý den, strašidlo.“ Protože sem mysle, že to jako není konec. Ale on to byl konec, takže sem někoho překvapil, asi. Asi to byl Tonda, nebo nevím, kdo to byl, jako malej Tonda.

PIVOVARNÍK / *Toníček Kor.* - já sem tě neviděl.

JIRCHÁŘ / *Vinci P* - Tak to byl někdo jinej. Kdo šel před Vincentem?

PIVOVARNÍK / *Toníček Kor.* - Před Vincentem nikdo.

JIRCHÁŘ / *Vinci P* - Před nim šel Kuba, takže sem viděl Kubu. Já sem myslel, že mi něco řeknou, ale oni mi nic neřekli. Oni mě ignorovali. Tak sem šel dál a tam bylo další strašidlo. A to strašidlo byla víla Julie, už sem jí zase potkal, potom sem šel do auta a potom sme jeli zpátky. A potom sem měl čajík. Jo a měl sem šátek.

Ostatní - Zapomněl si zmínit to, že tam postupně začali přicházet ostatní.

JIRCHÁŘ / *Vinci P* - Tak to jim asi dojde, že sme nejezdili po jednom. Nebo.. No, nejezdili jsme po jednom. A to byl asi konec.

Lenka - Tak Děkuju. Kdo je další? Jméno?

STAROSVAT / *Toník Kos.* - Jsem Toník Kosina, Starosvat. Tak jako sme jeli autem se zavázanýma očima a pak sme dorazili na místo, kde byla bludička Julie. Pořádně sem jí neviděl, až když mi rozvázala oči, když sem byl dovedený na stezku. Takže šel sem po stezce a najednou na mě vybafl Hejkal. Já sem se úplně strašně polekal a řek sem: „Co ti je?“ Potom sem rychle odběhl pryč. Potom někdo zavolal a já sem se otočil, kdo to je, a tam sem viděl šerifa. Tak mi řekla, ať se chytím provazu a slezl sem někam do nějaký díry. Tam mi dali divnej nápoj, chutnalo to jako džus s pepřem a solí, já sem se teda napil, moc mi to nechutnalo, ale neřekl sem jim nic. Dostal sem diamantík a šel sem dál. Potom sem potkal Hejkala, který zazvonil hrníčkama, potom sem se otočil a viděl sem tam hrníčky. Hejkal si zapálil dýmku, přišel ke mně a dejchl na

mě kouř. Potom se mnou furt cloumal a říkal mi, že mám jít furt po silnici, a že se nebát, že tam moc osvětlení není. Tak sem šel a potkal sem takového zvláštního skřítku, co měl, myslím že, černý obličej a řekl mi, že Habaděj mu pokaždé ničí zahrádku, když de do svého domečku, který je asi třicetkrát menší než on sám. Potom mi řekl, ať mu najdu náká semínka na zasazení, tak já sem se sklonil a on mi polil hlavu. Pak se mi strašně omlouval a pak mi řekl, že mám jít dál. Tak sem šel dál, tam sem potkal vílu, která mi řekla, že utekla před Habadějem a tančí tady sto let. Měla tam puštěnou nákou hudbu a na tu tancovala. Pak sem šel dál a najednou přede mnou spadla závora. Já sem si říkal: „To je náhoda! Spadla přede mnou závora, tak ji podlezu.“ A pak tam vyšel Habaděj, který měl černý klobouk, na kterým měl nakreslený náký bílý věci, nevím, co to bylo. Furt přede mnou chodil, takhle mi před obličejem zapaloval zapalovač furt – proč sem tady, a když sem mu pak řekl, že věřím strašidlu, tak se na mně strašně rozkřičel, ať vypadnu, co tady dělám, tak sem pak šel a jelo kolem mě auto a tam sem potkal zase bludičku Julii. Zavázala mi oči a jel sem autem zpátky. Tady sem si dal čaj a chleba. A to je konec.

Lenka - Chleba?

STAROSVAT / *Toník Kos.* - A koláčky.

Lenka - Vy jste sežrali vedoucím koláčky, přesně tak. Tak další.

ČEPIČÁŘ / *Honza N.* - Na začátku nám Lenka zavázala voči a já sem se strašně bál, že spadnu ze schodů, když sem tady scházel. Dovedla mě k autu a tam jsem si sednul dovnitř, nevěděl sem, kde sem. A potom sem slyšel nastupovat ostatní. A slyšel sem je nastupovat za mnou, tak sem si říkal: „ty jo, kde to sem.“ A takhle sem hmatal rukama před sebou, dokud sem nenahmatal palubní desku. A potom sem si říkal jenom: „Ahá, já sem vepředu!“ Potom, co všichni nastoupili, některý i nešikovně, tak sme vodjeli někam a cejtil sem, že sme vodbočili někam doprava. A víc nevím. Potom sme zastavili a vyvedla nás víla Julie, která si postupně brala lidi, prostě, na odvedení. Já sem šel jako poslední. Když sem šel jako poslední, strašně sem se nudil, protože tam byli jenom ty, co to tam dokončili. A furt tam mluvili vo něčem. Potom teda vodvedla Julie i mě a já sem bez šátku pokračoval nahoru po cestě, kde sem jako první potkal nákou sovu, nebo co to bylo, byla to Dina a takhle kolem mě lítala. (smích)

Lenka - To byla jezinka, jak unesla Smolíčka... :-)

ČEPIČÁŘ / Honza N. - Takže sem šel dál a čekal sem, že na mě pořád něco vybafne. Nakonec sem měl pravdu, když na mě vybafnul nákej Jožin z bažin, kterej neuměl mluvit, takže říkal jenom: blblblblblbl. Takže sem utíkal před nim, protože von utíkal za mnou. A viděl sem, jak přede mnou pan duch – místostarosta vybafnul na Eliáše. Já sem si říkal: proč vybafnul tak brzo? Takže sem pokračoval rychlejc k němu a zjistil sem, že je tam i Eli. Vynadal nám, co tam děláme, a když sme řekli, že nás poslala Julie, tak nás navedl na správnou cestu. Po správný cestě se za mnou ztratil Eli a já sem pokračoval chvíli jenom sám. Potom sem narazil na šerifa a ten se ptal jakože: „Kde mam kamaráda?“ Takže sme čekali na Eliho, než dojde..

Lenka - Jak to? Vy jste měli jít po jednom.

ČEPIČÁŘ / Honza N. - Já nevím, prej na něj počkáme. A když teda už konečně Eli došel, tak sme po laně sešli dolu až k Bílý pani, kde teda sme nehráli mariáš, ale řekli nám vo pohádce. Potom nám dali napít něčeho, co chutnalo jako polívka strašně opeřená a vosolená s nádechem pomerančovýho džusu. Když nám potom dali diamant, tak sem šel zase napřed a Eli zůstal někde vzadu, potom sem narazil na kořena. Já sem se strašně lek, a potom – že sou strašně blízko a že musíme utíkat, říkal kořen. A potom mě tam někde vopustil a já sem šel dál sám a po náký době sem narazil na vodníka, kterej říkal: „Co tady děláš? Co tady děláš? Co tady děláš?“ Tak sem řek, že pomáhám Bílý pani, a on mi teda poradil správnou cestu. Takže sem se vydal po cestě, až sem narazil na trpaslíka. Trpaslík mi řekl, že Habaděj mu rozbil zahrádku a že potřebuje pomoct. Takže sem se schejbnul, a on povídá: „Eště víc, eště víc dolu!“ A když už sem byl skoro noseem na zemi, tak sem si šáhnul do hlíny a zjistil sem, že je mokrá, potom sem viděl, jak se zvedá konvička a věděl sem, co se stane. A potom sem měl mokrou hlavu. Von se mi strašně vmlouval, že na něj spadla kláda a že je nákej mimo a poslal mě dál. Šel sem dál, až sem narazil na nákou tančící vílu, která prej utíká před Habadějem. Zase se mě ptala, co tam chci, a když sem jí to řekl, tak mě poslala dál. Nakonec sem narazil na Habaděje, kterej se mě nejdřív zeptal, co tam dělám, a když sem mu řekl, že prej jí pohádky, tak řekl, že lžou, potom se mě zeptal, komu věřím. Já sem řekl, že věřím Bílý pani, a on mi začal máchat zapalovačem před obličejem. A znova se mě zeptal, komu věřím, a já že zase Bílý pani, a byl ještě trošku víc naštvanej. Potom se mě zeptal potřetí a já sem řekl, že věřím jemu. On se mě zeptal, jestli doopravdy, a já řekl, že jo.

Potom mě pustil, a jakmile jsem podkročil závoru, tak na mě zakřičel: „Akorát, že strašidla maj pravdu!“ Akorát že já sem se lek a tak sem utíkal až tam na začátek, kde sem chvíli čekal s Gemou na bludičku a potom sem nastoupil do auta, kde už čekal Toník a Vincent. Když přišel Eli, tak sme vodjeli do tábora a dali sme si čaj. A potom sme šli spát. Konec.

VÁPENÍK / Filip - Já sem Filip, Vápeník a asi se mi nejvíc líbilo, jak ten Habaděj právě na nás vybafl a potom se mi nejvíc líbilo, jak sme sedali do toho auta, že to bylo takový divný a prostě se mi to strašně líbilo, večer.

Lenka - A bál ses?

VÁPENÍK / Filip - Bál sem se nejvíc.... Nikdy sem se tak moc nebál. Prostě to byl horor. A nejhorší bylo, že já sem musel jít první, protože můj kamarád Honza, on se moc bál, takže šel za mnou a já sem musel jít před nim! A potom mě nejvíc pobavila Dina, protože byla oblečená jako nákej cápek týpek nebo nevím co.

Lenka - Co to je cápek týpek? Ale ona byla jezinka.

VÁPENÍK / Filip - Co to je?

Lenka - Ty neznáš pohádku o Smolíčkovi pacholíčkovi, jak tam přijdou jezinky?

VÁPENÍK / Filip - Jo, znám.

Lenka - No tak ona byla jezinka.

VÁPENÍK / Filip - No tak ona na nás vybafla a ona nám řekla: „Jděte rovně, jinak vás sežeru!“ Potom se mi líbil vodník, všechno se mi líbilo úplně stejně.

Lenka - Tak další. Eli, zážitky, ne cestopis.

KOTLÁŘ/ Eli - Já sem Eli, Kotlář. Když sme tam přijeli, tak sem si myslel, že sme zastavili někde na poli a když mi Věrka rozvázala ten šátek, tak sem zjistil, že sem v lese. Chvilku sem pokračoval, pak tam byla Dina a já sem si myslel, že byla upír, protože tam měla takovej plášť a říkala, že mě sní. Potom tam byl takovej, já bych řek, Arab, kterej neuměl vůbec mluvit a říkal „blublublu“.

Lenka - Podle čeho se pozná Arab?

KOTLÁŘ/ Eli - Mně tak prostě připadal. Každopádně na mě vybafnul a já si myslel, že po mně něco che, tak sem hádal: jít – nejít – rovně – rychleji. Každopádně potom sem šel a pak tam byl duch a ten mně říkal, že mam jít jinou cestou, než byly svíčky. Já sem si říkal: mam tam jít – nemam tam jít? Protože na orientáku Martin lhal. Každopádně sem šel tou cestou, kterou ukazoval.

Lenka - Počkej, jak Martin lhal?

KOTLÁŘ/ Eli - No von říkal, že nemáme jít podle fáborků, ale nějakou jinou cestou.

Lenka - A to nebyla pravda?

Ostatní - On si z nás udělal srandu.

Lenka - já už vim, on vás hnál do kopce, že jo?

KOTLÁŘ/ Eli - No přesně! Každopádně sem tam šel, Honza mě předešel, potom se ztratil někde v dálce. Pak tam byli šerif s Bílou paní a chtěli, abych jako po provaze šel jako dolu a tam si s nima zahrál mariáš. Taky po mně chtěli něco vypít, ale já sem se toho vůbec nedotknul, protože sem se strašně bál, že je to jed. Potom sem slyšel, jak Honza, kterej šel přede mnou, vyskočil a zařval, tak sem si řekl „aha, tam na mě někdo vyskočí“. Takže mě vůbec nepřekvapilo, když to tak skutečně bylo, takže sem říkal: „Dobrý den.“ A šel dál. Pak tam byl vodník, kterj mi říkal, ať du pořád po asfaltce, Trpaslík, kterej mi umyl hlavu, náká víla, která tancovala a říkala, že jestli chci najít Habaděje, tak musím jít rovně. Pak tam byla taková závora a ta najednou šla dolu. A tak sem si řekl: „Aha, pozor, pozor!“ No každopádně sem ušel pár kroků, a pak tam byl Habaděj a cvakal mi zapalovačem před očima. A zahodil mně můj drahokam a nechápu, proč mě neochránil. Možná, že kdybych ten drahokam neměl, že by mě sněd k večeři, ale potom na mě zařval, že strašidla měly pravdu. A pak tam už bylo auto a my sme jeli zpátky do Muny. Konec.

Lenka - Takže zase cestopis. Nějaký pocity?

KOTLÁŘ/ Eli - No že strašidla sou ty dobrý, pak sem se bál, že na mě někdo vyskočí.

Lenka - Ted' už se tolik nebojíš?

KOTLÁŘ/ Eli - Ted' není noc.

David B. - No ale to je pravda.

Lenka - To je taky argument. Dobře. Tak Kubo, pojd'. Představ se – hrůza, vid'? Ale musíš to udělat.

PECIVÁL / Kuba K. - Kuba, Pecivál.

Lenka - Jak příhodné. To je typický prostřední syn – nikdy nedělá nic zbytečného.

David B. - Já si ho pamatuju z noci a byl opravdu šikovnej. A ty jsi šel sám celou dobu?

Ostatní - Já taky.

PECIVÁL / Kuba K. - No, já sem šel sám.

Lenka - To je skaut!

David B. - A ani částečně jsi nešel s nikým?

PECIVÁL / Kuba K. - Jenom potom na konci mě Vincent doběhl.

David B. - Jo, tak povídej.

Lenka - No, řekni to ještě jednou, jak se jmenuješ?

PECIVÁL / Kuba K. - Já sem Kuba Pecivál. (ticho)

Lenka - To je celé?

PECIVÁL / Kuba K. - Bojovka byla celkem dobrá. Nejlepší stanoviště bylo u vodníka. (ticho)

Lenka - Ty se díváš, co to se mnou udělá. (smích...)

PECIVÁL / Kuba K. - Stačí?

Lenka - Ne, nestačí.

PECIVÁL / Kuba K. - Hmm. (ticho)

David B. - Řekni, co tě napadá. Nemysli na to, co tady třeba Lenka chce slyšet, prostě od začátku, když ses probudil, co tě napadá?

PECIVÁL / Kuba K. - (ticho)

Lenka - Už se ti nikdo nelíbil? Nikdo tě nepostrašil?

Ostatní - Kubo, tady si můžeš říct, co chceš.

PECIVÁL / *Kuba K.* - (ticho)

David B. - Do které třídy chodíš? Do třetí nebo do čtvrtý?

PECIVÁL / *Kuba K.* - Do čtvrtý.

Lenka - No on asi doma prostoru moc nemá, protože je prostřední, bratři pořád mluvej, vid'?

David B. - Můžeš říkat, co chceš.

PECIVÁL / *Kuba K.* - (ticho)

Lenka - Tak jestli nechceš, tak nemusíš.

JAK STAŘEC MĚNIL, AŽ VYMĚNIL, sobota 24. srpna, 6. den

Úvodní slovo:

Po noční bojovce byli hoši plní dojmů, které byly s velkou péčí nahrány na diktafon. Nechyběla další pohádková postava – stařec, který potřeboval najít jehlu. Cimrmanovskou logikou příběhu ji nutně musel nakonec ztratit... Ale to se chlapci dozvěděli až při táboráku, odpoledne si užívali hru, při níž museli pošimrat i mozkové závity a odpovídat na hádanky. U táboráku zazněla nová autorská básnická tvorba jako “trest” za zapomenuté věci, skvělé kousky do zlatého fondu sborové poezie.

Dina

Táborová anketa: Co se ti za celý den nejvíce líbilo?

◆ HLEĎSEBE

SKLÍNKARĚ / Matěj - Ráno jsme se probudili asi o hodinu a půl pozdějš, takže asi v 8:40. Pak jsme si my, kapitáni, vzali rozcvičku. Na rozcvičce jsme dělali kraby, bez Martinovi licence, který nám za to dá copyright strike. A dostaneme minusové body. Jo, pak byla snídane, ta byla moc dobrá. Psali jsme, eeh, říkali jsme bojovku Lence do telefonu, to jsme dělali asi dvě hodiny, a pak byl oběd. Po obědě k nám přišel děda, kterej hledal a hledal, až našel. Ne vlastně, vyměňoval a vyměňoval, až ztratil. No, potom byla o tom hra, kde jsme museli chodit na stanoviště, tam sbírat suroviny a vyměňovat je. Ten, kdo měl jehlu, tak vyhrál, no a my jsme byli druhý. Potom byla sváča a pak jsme šli hrát s Martinem skibidi, lidské

člověče, nezlob se. To se mi vůbec nelíbilo, protože to bylo hrozně skibido. Ještě před večeří byla Lenčina hra, kde jsme hádali, jaký obilí to je. Moc mě to bavilo, bylo to totiž hrozně toilet. Pak byla večeře a pak jsem šel spinkat. Nee a táborák tam byl. Haha.

PIVOVARNÍK / *Toníček Kor.* - Mně se líbilo, že byl pozdní budíček. Po snídani jsme dopoledne dělali nahrávku z bojovky. Bylo to docela zajímavé. Ale ze všeho nejlepší bylo, že Bořík přinesl Výbušná koťátka. (*Kdo nezná, úžasná deskovka, pozn. red.*) Tak jsme tam hráli, než ostatní dopovídali. Odpoledne byla hra o dědečkovi, který získal kus zlata a chtěl jehlu. My jsme za stanoviště získávali suroviny a ty jsme vyměňovali za další suroviny. A tak jsme měli co nejrychleji najít jehlu. A to je asi konec.

STAROSVAT / *Toník Kos.* - Po rozcvičce byla snídane a po obědě k nám přišel stařec a řekl nám, že zachránil nějakého člověka, který se topil. A dostal kus zlata velký jako koňská hlava. A zeptal se nás, jestli nechceme vyměnit ten kus zlata za jehlu, že už má dřevěné oblečení. Potom byla hra, kde jsme plnili různá stanoviště a za to dostali suroviny. Ty suroviny jsme pak vyměnili za různé další věci. Nakonec za kus zlata a jedno prase jsme dostali jehlu. Stihli jsme to jako druží. Potom nám u táboráku řekl, že přelézal plot a tu jehlu ztratil. A to je koneec.

◆ PRASKLICE

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík* - Dnešek se mi nelíbil, protože jsem dostal prase a byli jsme poslední ve hře. Dostali jsme ale zdarma bod navíc, protože Lenka dělala takovou věc, kde jsme měli hádat, co je jaký typ slámy.

JIRCHÁŘ / *Vinci P.* - Ráno byla rozcvička (WOOOOOW), a potom byla snídane a potom asi byla zkouška. Potom byla velká hra, a to jsme hráli prostě náký hry, abychom našli jako nějakou jehlu pro starce, kterej ji stejně nakonec ztratil. A potom byla večeře a po táboráku jsme šli spát, protože si nic nepamatuju.

PYTLÁK / *Eda* - Skoro celý den jsem ležel, s Adámkem hrál člověče, nezlob se. Jednou jsem se kouknul z okna a viděl jsem, že přijela Martínková přítelkyně. Zjistil jsem, že jsem propásl bojovku :(

UHLÍŘ / *Honzík H.* - Další den po bojovce jsme potkali stařečka, který chtěl, abychom mu koupili jehlu. Chodili jsme po různých stanovištích. Moc nás to bavilo a to je všechno.

◆ BOSONOHY

KAMNÁŘ / *Martin H.* - Dneska byl budíček někdy v 9 přibližně, a pak jsem ještě s dalšíma kapitánama organizoval rozcvičku. Odpoledne jsme měli hru, kde jsme museli získávat nějaký suroviny a měnit je za jiný a nakonec jsme měli získat jehlu. Pak jsme ještě hráli živý člověče, nezlob se, a tam se Filip urazil, takže jsme hráli bez něj. A pak jsme ještě museli určovat zemědělský plodiny jako třeba řepku, len a různé druhy obilí. Pak jsme ještě museli určit, k čemu se ty plodiny používají. A to je všecko.

KOTLÁŘ / *Eli* - Jelikož v noci byla bojovka, budíček byl až v 9 hodin. Kapitáni spali a tak jsme měli jenom malou rozcvičku. (*Lucián: myslíš vedoucí?*) Jo, promiň. Okolo oběda přišel z postele Tobias a David. Na velké hře se vedoucí inspirovali pohádkou Jak stařec měnil, až vyměnil. Chodili jsme na různá stanoviště a ten kdo získal jako první výměnou zboží jehlu, tak ten vyhrál. Byli jsme hodně unavení, takže se šlo brzo spát. Konec.

VORAŘ / *Vincent F.* - Vstali jsme v 9 hodin ráno, takže to byl náš rekord. Vedoucí byli tak unavení, že rozcvičku dělali naši kapitáni. Nebyla to zas tak náročná rozcvička, ale byla hodně náročná, protože jsme museli chodit kraby. (*Nácvik tanečních kroků, pozn. red.*) Měli jsme snídani, která byla jako vždycky nejlepší. Potom jsme hráli s klukama fotbálek, kdyžtak jsme šli stavět i domy ze dřeva. Potom jsme zase hráli fotbálek a zase stavěli domy ze dřeva. Jo, hráli jsme jednu

hru, kde nám řekl jeden starec, že jsme museli vyměnit zlato za jehlu. Bylo tam stanoviště, kde jsme chytali ryby, stanoviště s puzzle chlebama a potom stanoviště, kde jsme měli poznat písničky. Já jsem šel na rybaření, tam jsem chytil dohromady 32 ryb, takže jsem měl celej balík. Tak jsem šel za kapitánem, kterej zrovna kupoval nějakou věc. A takhle to pokračovalo, každý chodil na nějaký stanoviště, než jsme měli jehlu a tu jsme měli jako první. Potom jsme měli večeři, nebo spíš svačinu, po tý jsme zase hráli fotbálek, než nám Honza vzal míč, a ten jsme ztratili. Ale pak jsme ho našli.

VÁPENÍK / *Filip* - Nejdřív jsem vstal hodně brzo a potom byla rozcvička. Potom byla snídane, potom jsme šli na rozeznění, a pak jsme potkali nějakého starouška, který chtěl, abychom koupili jehlu. Tak jsme museli plnit různé úkoly, jako třeba že jsme museli běžet k chovateli slepic pro slepice nebo k rybáři pro ryby nebo jsme museli složit chleba pro chleba. Pak jsme šli na tržiště a tam jsme vyměnili jako úplně první tým jehlu, takže jsme vyhráli. A potom jsme měli nějakou svačinu.

◆ ŽABOKRKY

BRADÝŘ / *Alfréd* - Předevčírejšek byl volno.

ČEPIČÁŘ / *Honza N.* - Nahrávali jsme deníky z bojovky a hráli jsme hru, kde jsme vyměňovali materiály, dokud jsme to nevyměnili za jehlu. Podle mě bylo nejjednodušší to s těma rybama a nejvíc se mi líbily skořápky. Šli jsme na večeři a po večeři byl táborák.

PECIVÁL / *Kuba K.* - Dopoledne bylo volno, takže to bylo dobrý. Odpoledne se mi nejvíc líbily rybišky (*hra, pozn. Red.*).

PROVAZNÍK / *Adámek* - Celý den jsem byl nemocný. :(

ŽIVOT NA VESNICI, neděle 25. srpna, 7. den

Úvodní slovo:

Ráno začalo setkáním s rychtářem a rychtářkou, kteří byli smutní, že už dnes nic nevíme o starých zvycích, přitom naše lidové zvyky a tradiční výroba, včetně tisíců lidových písní jsou naším opravdovým národním pokladem. Pozvali nás na „svůj statek“, kde jsme celé odpoledne vyráběli. V praxi to byl den s Gemou, který si pro nás vždy připraví krásné originální vyrábění, aby to zvládl každý a přitom jsme se přec i něco naučili. A tak si každý mohl vyrobit své krmítko pro ptáčky na zimu, skvělý prak, který jsme hned použili i při zpěvu (vystřelovali tóny), a kromě typicky klukovských výrobků jsme si zkusili vyrobit tradiční vánoční hvězdičku ze slámy a také čerta z vizovického pečiva (a někteří popustili svou fantazii opravdu mocně...). Tradiční táborák zakončil krásný den. Už se nám to krátí ...

Lenka

Táborová anketa: Co se ti za celý den nejvíce líbilo?

◆ HLEĎSEBE

SKLÍNKARĚ / Matěj - Takže včera, ne zítra (že by zde zítra znamenalo včera...? Pozn. red.), jsme měli řemeslný den. Ráno k nám přišla po rozcvičce Lenka s Gemou, kteří měli na sobě vesnické oblečení. Potom byla snídaneň, po snídani bylo, potom bylo zkouška a potom bylo oběd. Po obědě bylo poledňák a po poledňáku už byla teda konečně ta hra. Teda hra nebyla sakra, eeh. Jo, byl řemeslný den. Pak jsme mohli dělat budku, prak, perníček z těsta, který chutná jak modelína. No já jsem to ochutnal víc, ale chutnalo to jako takováta modelína pro malý děti. Jo a jedl jsem ji už někdy. Já sem to ale nesnědl, vyplivl jsem to do koše. Potom jsme si mohli u Martínka vyrobit slaměnou hvězdičku. Vyráběl jsem to s Věrkou, protože ke mně nebyl žádný člen týmu, páč jsme jenom pět. Ne, nejsme pět, jsme tři. No to už tam nepiš. Pak jsme šli

vyrábět prak k Alexovi a on nám ho vyrobil, protože jsme to nezvládli. UUh. Pak byla večeře. Potom byl táborák, kterej byl totálně posunutej, protože program byl posunutej, protože byl epicky posunutej. Pak jsme se šli vysprškovat, pak byla druhá večeře, pak nám Dejvid přečetl pohádku na dobrou noc a pak jsme šli spát. A ještě tam napiš, že Matějda je úplně skidibidibidibidi blbeček. A že není sigma, protože nejel na tábor. A to stejný o Vítovi.

PIVOVARNÍK / *Toníček Kor.* - Ráno po rozcvičce k nám přišla Lenka s Gemou a řekli nám, že si vyzkoušíme vesnické práce. Po obědě jsme teda šli plnit stanoviště. Začínali jsme na stanovišti, kde jsme si měli vyrobit ptačí budku (*krmítko, pozn. red.*). Museli jsme si to naměřit, nařezat a nakonec stlouct. Potom jsme šli vyrábět kytičky z uschlé trávy (*hvězdičky ze slámy, pozn. red.*). A potom jsme šli dělat z ozdobného těsta čerta, jako tradičního, a potom si z druhé části vyrobit, co jsme chtěli. A pak jsme šli vyrábět to nejzábavnější, a to byl prak. Takže jsme si vybrali dřevěnou vidličku a David nám k tomu přivázal gumu s kouskem kůže. A pak jsem z toho praku střílel. A to je konec.

STAROSVAT / *Toník Kos.* - Dneska ráno jsme se dozvěděli, že budeme mít řemeslný den. Před programem jsme ale museli uklidit. No ale když jsme se dopracovali k programu, tak jsme se dozvěděli, že jako první budeme dělat budky pro ptáčky. Potom jsme dělali vánoční ozdoby ze stébel nějakého obilí nebo co. Potom jsme tvarovali obrázky z Vizovického těsta. A potom přišlo to nejlepší, vyráběli jsme si prak. Pak jsme s nim všichni začali střílet a zkoušet ho. Byla to sranda. To bude asi vše.

◆ PRASKLICE

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík* - Dneska byl řemeslný den. Začli jsme u Martina, kde jsme dělali ozdoby ze slámy a trvalo nám to asi hodinu. U Alexe jsme dělali prak, ale skoro všechno dělal on s Davidem. U Gemy jsme si dělali ptačí budku a u Lenky čerta z těsta a ještě, co jsme chtěli cokoliv. Já jsem udělal kaktus.

JIRCHÁŘ / *Vinci P.* - Dneska jsme měli výrobní den a dělali jsme, nejdřív jsme dělali ozdoby ze slámy, potom ptačí budky a potom prak. A potom ještě ozdoby z výtonickýho těsta (*vizovické těsto, pozn. red.*). A potom byla večere a potom jsem otravoval Martínka a jeho přítelkyni, odnesl jsem jim talíře, a potom mi Martínkova přítelkyně dala rybičky a byly moc dobré. A potom jsem dostal bonbonky a diamantíky. A potom jsme šli spát.

PYTLÁK / *Eda* - Dneska jsem ještě zůstal v posteli. A celý den jsem pak s klukama hrál hry. Měl bych ještě říct, že byl zemědělský den, kde jsme vyráběli praky, vánoční hvězdy, čerty a ptačí budky. Udělal jsem úplně geniální básničku.

UHLÍŘ / *Honzík H.* - Odpoledne jsme měli řemeslný den. Tam jsme dělali výrobky z pečiva, dělali jsme praky, krmítka pro ptáky a zkoušeli jsme z nich střílet a ještě jsme dělali hvězdičky na Vánoce. Konec.

◆ BOSONOHY

KAMNÁŘ / *Martin H.* - Dneska byl řemeslný den. Ještě malej Honza k nám furt lezl do pokoje, tak jsem ho chtěl vynést ven a zakopl jsem a spadli jsme a on se majznul o zeď hlavou, ale je to dobrý. (*Skutečně se nic nestalo, nebylo to ani na bouli, pozn. red.*) Jo a Alfréd dostal prak a já se bojím o svoji bezpečnost.

KOTLÁŘ / *Eli* - Tento den byl zasvěcený řemeslu. Po snídani byl normálně kapitánský kruh a já jsem poslal pohled domů. Po rozcvičce nám Lenka a Gema přišli říct, abychom zbořili naše bunkry a dřevo uklidili. O poledním klidu jsem si krásně četl a když nastal čas pro velkou hru, šli jsme nejdříve na stanoviště do jídelny a tam jsme společně s Lenkou dělali Vizovické pečivo, které bylo nejedlé, a Lenka nám řekla, že kdybychom ho ochutnali, bylo by tvrdé a bez chuti. Dělali jsme čertíky a chlupy jsme udělali nůžkama. Pak jsme se přesunuli na stanoviště u Gemy, mezitím, co se naše nejedlé pečivo peklo v troubě. Tam jsme si vyráběli budku nebo krmítko a Gema mi řekl, jak to mám udělat. Ošmírgloval jsem kousky dřeva a pak z toho vzniklo krmítko. Pak nám Alex vyrobil prak a střílel docela dobře. Všechno mám u sebe v pokoji. Tento den byl pěkný, ale pršelo. Už jsme byli připraveni na táborák uvnitř, když Lenka nakonec rozhodla, že bude venku. Nedostal jsem večer bláto (*podpurný léčivý prostředek Chyawannaprasha, pozn. red.*). Usnul jsem prakticky ihned. Konec.

VORAŘ / *Vincent F.* - Vstali jsme a zase jsme museli běžet na rozcvičku. Pak jsme šli na snídani. Hráli jsme fotbálek a museli jsme zbořit naše domečky. Tak jsme to uklízeli. Když jsme to uklidili, tak jsme si říkali, co budeme dělat. Tak jsme šli hrát zase fotbálek, ale to nás nebavilo. Potom nám Honza vzal míček, tak jsem ho chtěl chytit. Vrátili jsme míček a šli jsme na oběd. Po obědě jsme měli polední klid, kde jsem psal básničku. Potom byla hra, kde jsme vyráběli budku. Potom jsme dělali prak. Pak jsme z těsta dělali různé figurky, já jsem dělal čerta, raka a rybu. To mě bavilo. Taky jsme dělali ze stonků obilí. Z toho jsme dělali panáčky. Potom jsme měli svačinu, která byla nejlepší, protože byl koláč a k tomu meloun. Potom jsme zase šli na fotbáleeek aaaaaaa... Proč tam píšeš to aaaaaaaa? Potom jsme měli večeři a táborák a potom druhou večeři a pak jsem se šel sprchovat. Díky!

VÁPENÍK / *Filip* - Včera jsme museli uklidit naše bunkry, kvůli tomu, že by někdo mohl o klacky zakopnout nebo se nějak zranit. A odpoledne jsme měli potom tvoření, že jsme třeba vytvořili prak, nebo ptačí budku. Potom jsme pekli nějaké pečivo a pak jsme si nějak hráli s tím a Lenka to dala péct. Potom už si to dál nepamatuju.

◆ ŽABOKRKY

BRADÝŘ / *Alfréd* . Včerejšek byl dort.

ČEPIČÁŘ / *Honza N.* - Chodili jsme po stanovištích na vyrábění praků, hvězdiček a ozdobného pečiva. Nejvíc se mi líbily praky a hvězdičky. Všechno jsme nestihli a potom byla večeře. Po večeři nám konečně dali mobily a byl táborák.

PECIVÁL / *Kuba K.* - Včera bylo dopoledne a odpoledne. Večer bylo ráno. Nejlepší bylo stanoviště s prakem.

PROVAZNÍK / *Adámek* – Ráno jsem ještě nebyl na rozcvičce, ale šel jsem rovnou na snídani. Byla vánočka s Nutellou. Dopoledne byl kapitánský kruh, to se mě ale netýkalo a šel jsem rovnou na rozeznění. Potom byla zkouška, po zkoušce byla přestávka a po přestávce zase zkouška. Na zkoušce jsme skákali podle dřevěných tabulek. Pak byl obídek, polední klid a druhý polední klid. Po něm jsme šli skládat malinké klacíčky. Začala velká hra, nejdřív jsme šli za Alexem dělat praky, potom jsme šli za Lenkou, u které jsme dělali ozdoby z těsta. Já jsem si kromě čerta udělal i jézu béžu. Potom jsme šli za Martinem a Claire dělat ozdoby ze slámy. Dělal jsem to s Alfrédem. V odpadcích jsem si ještě našel ozdobičku na mikinu. Šli jsme si udělat ptačí budku, ale bohužel jsme to nestihli. Doufám, že jí stihneme dneska. Pak byla večeře a táborák.

BUBÁCI A HASTRMANI, pondělí 26. srpna, 8. den

Úvodní slovo:

Tábor se nám překulil do druhé půlky, občas už je na hošících i vedoucím mužstvu vidět únava, ale Dančina úžasná kuchyně a báječné hry vedoucích všem vždy spraví náladu (a dopolední práci a noty přežijí :-). Téma dne asi netřeba vysvětlovat a skvěle připravenou hru si všichni užili a večerní bujné zpěvy od táboráku se nesly až k Jeseníku.

Lenka

Táborová anketa: Co se ti za celý den nejvíce líbilo?

◆ HLEĎSEBE

SKLÍNKARĚ / Matěj

Dneska byl budíček moc hezkej, byla hezká písnička a vůbec se mi nechtělo vstávat, ale pak dal Alex fanfáry a už se mi chtělo (*Vida, co dokážou fanfáry ze Smetanovy Libuše, pozn. red.*). Na rozcvičce jsme dělali kraby s Martinem a vymysleli jsme novou formaci, která se jmenuje želva. Krabovali jsme na nějaký auto. Pak jsme běželi zpátky. A potom jsme potkali vodníka hastrmana, kterej tam vodničil a něco nám řekl, ale to si vůbec nepamatuju. Potom byla snídane. Na snídani byl chleba s paštikou a paprikou. Po snídani bylo mokro, tak jsme šli ven na rozeznění. Po rozeznění, který bylo venku, jsme šli na pití, pak jsme postavili zkušebnu a šli jsme zkoušet. Zkoušeli jsme jen pár písniček. A potom jsme šli dělat hroznou nauku. A ještě předtím byla svačina. K svačině byla buchta s máčikem. Pak jsme šli dělat rytmy, ale Alfrédovi to vůbec nešlo, protože je skibidi. Po Martinových rytmách jsme šli my, chlapi, zkoušet. Teda, jo, šli jsme zkoušet písničku. Potom byl oběd, ke kterému byl smažený květák, ale já nemám rád květák, tak jsem si dal jenom polívku. Takže jsem si dal

polívku. Po obědě byl polední klid, kde jsem psal s Alexem deník. Potom byla velká hra, kde jsme museli nosit suroviny, aby jsme měli body. O hře jsme to úplně pokazili, protože já jsem mega hloupej, protože jsem skibidi. Takže jsme to úplně mega prohráli, protože Bořík je zlej. Po hře jsme hráli hry s Lenkou, kdy jedno bylo těsto a ten volnej pád, kterej byl crazy. Potom jsem si zase chtěl opravit prak, ale nestihl jsem to, protože jsem zase šel psát deník. Teď bude večere, po které bude táborák, poté bude druhá večere, pak půjdu do skibidi sprchy a pak nám Davídek přečte pohádku. A to bude pro... Ne, pak půjdu ještě spinečičkat. A Matějda je masivní skibidi, protože nejel na tábor, protože je skibidi toilet.

PIVOVARNÍK / *Toníček Kor.* - No nic. Takže dneska ráno nám vodník Brčálník řekl, že už mu syn odešel do světa a že už nemůže strašit. No tak jsme mu teda pomohli a v odpolední hře jsme sbírali ingredience, za které jsme dostávali body. Mohli jsme si taky kupovat stopku, kterou jsme mohli zahrát na nějakého z ostatních týmů. Ti pak pět minut nemohli hrát. Nejdřív to vypadalo, že prohrajem, ale pak se za stopky odečítali body. Tak jsme nakonec myslim první. Byla to hrozně běhací hra, ale nejdivnější bylo, že v poli mohl být jen jeden hráč. Takže jsme všechno museli dělat postupně a po jednom. Ale jinak to bylo dobrý. To bude všechno.

STAROSVAT / *Toník Kos.* - Po rozcvičce k nám přišel hastrman, nevím jak se jmenoval, Brčál, a řekl nám, že už je starý a že už nezvládá strašit. A zeptal se, jestli mu s tím nechceme pomoci. Potom byla snídane a oběd. V odpoledním klidu jsem dopisoval deníky ze včerejška a předvčerejška. Tak a pak jsme hráli hru, kde jsme museli hastrmanovi nasbírat ingredience, které jsme pak museli měnit za dukáty. Moc se nám to nedařilo, ale hra byla hodně zábavná. Nakonec jsme skončili s 22 body poslední.

◆ PRASKLICE

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík* - Dneska ráno se mi rozbil prak a Alfréd mi na něj dal plastovej drát. Hra byla, že jsme měli z dolů, které někdo střežil, krást a vyměňovat za body. Nejspíš jsme první, potom jsme hráli nějaké hry na důvěru a David mi opravil prak. To je všechno.

JIRCHÁŘ / *Vinci P.* - Ráno jsem se vzbudil (insert; ranní rutina), po zkoušce byla velká hra. Nelíbilo se mi, že odjela Martínkova přítelkyně, mám z toho depre... ne, to tam nepiš. A potom byla svačina a to byl pudding, a to jsem si užil. A potom jsem šel psát deník. Konec.

PYTLÁK / *Eda* - Dneska jsem dostal prase (*za úklid, pozn. red.*). Hráli jsme velkou hru, která mě docela bavila. Potkali jsme vodníka Brčála, pak hráli hru volný pád. Konec.

UHLÍŘ / *Honzík H.* - Dnes jsme ráno při rozcvičce viděli vodníka, ten po nás chtěl, aby jsme ho uživili. Tak jsme odpoledne hráli takovou hru a mně se to moc líbilo. Nejvíc se mi líbilo, že jsme běhali pro různé materiály a hlídali to tam dva strážci. Konec.

◆ BOSONOHY

KAMNÁŘ / *Martin H.* - Dneska jsme pomáhali vodníku Brčálovi strašit lidi. A ještě jsme dodělávali věci z řemeslného dne. Asi koneeec, potřebuješ ještě něco víc?

KOTLÁŘ / *Eli* - Po rozeznění byla zkouška. Po obědě byl dlouhý polední klid a já jsem si znovu četl. Jako velká hra, byla inspirována pohádkou Bubáci a hasrmani, kde jsme dostávali body za nasbírání různých předmětů, např. vata, rýže, chleba atd. a my jsme měli nakonec 30 bodů. Byl jsem za to moc rád. Potom jsme ve stanu dělali takový ozdoby ze stébel a mně to absolutně vůbec nešlo (*zabralo to sice asi hodinu, ale nakonec se dílo zdařilo! Pozn. red.*). Teďka pravděpodobně ještě něco bude a bude táborák. Konec.

VORAŘ / *Vincent F.* - Vstali jsme, zase jsme běželi na bojovku, ne na bojovku, na rozcvičku! Potom jsme měli zase snídani. Potom jsme jako vždycky hráli fotbálek. Potom během tý snídane jsem zjistil, že jsem ztratil mikinu, takže jsem šel psát básničku. Potom jsme měli oběd, po obědě jsem dopsal v podstatě básničku aaa šli jsme zase na fotbálek, ALE měli jsme hru, kde jsme běhali v podstatě, že jsme museli sesbírat co nejvíc bodů. Což jsme udělali první nebo druhý */celkové umístění týmu, pozn. red./*. Což mě hodně bavilo. Potom jsme měli pauzu a potom jsem dělal hvězdu z, jak se to jmenuje, z obilí */dodělávali si ještě výrobky řemeslného dne., pozn.red./*. Potom možná budem hrát fotbal, teď píšu deník, pak bude večere a táborák. Všechno! Pro dnešek.

VÁPENÍK / *Filip* - Dneska jsme pomáhali nějakýmu týpkovi vodníkovi sehnat nějaký věci, nebo nevím co už. Normálně máme ráno po rozcvičce, že přijde nějaká osoba jako vodník, čert nebo tak něco. Potom máme snídani a potom už dál nevím.

◆ ŽABOKRKY

BRADÝŘ / *Alfréd* - Dnešek byla voda.

ČEPIČÁŘ / *Honza N.* - Dneska jsme po zkoušce měli hudební nauku. Na velké hře jsme běhali pro suroviny a nesměla nás chytit strašidla. Když jsme měli dost surovin, tak jsme je mohli v obchodu vyměnit za peníze. Dodělávali jsme budky, které jsme nestihli včera, a potom jsme stříleli z praku. Ted' byly deníky.

PECIVÁL / *Kuba K.* - Odpolední hra byla dobrá. Sbírali jsme materiál na bubáky, ale bránila nám v tom zlá strašidla.

PROVAZNÍK / *Adámek* - Ráno byla rozcvička a snídaně. Bylo rozeznění, zkouška a svačina. S Martinem jsme dřív kama ťukali rytmy podle dřevěných destiček. Do oběda jsme potom měli volno. Po obědě byl polední klid a po něm jsme měli velkou hru. Nejvíc se mi líbilo nošení vaty. Dodělávali jsme si budky, to se mi hodně líbilo. Před večerí jsem hrál fotbal, pak byla večere a táborák. Vymyslel jsem si novej držák na noty.

JAK PRINCEZNA HÁDALA, AŽ PROHÁDALA, úterý 27. srpna , 9. den

Úvodní slovo:

Dnešek inspirovala pohádka, v níž Honza přechytračil své protivníky a ti nakonec dostali místo něj výprask. Chlapci se při odpolední hře pocvičili v hádankách, “trestem” při neúspěchu byla symbolická “výplata měkkým molitanem. V denících se v této souvislosti objevuje např. slovo “bičování”... Na tvářích byla vidět velká spokojenost a také těšení se na pravidelnou dávku fotbalu.

Dina

Sborová anketa: Co se ti za celý den nejvíce líbilo?

◆ HLEĎSEBE

SKLÍNKARĚ / Matěj - Já nechci zametat chodbu. Dneska ráno jsme se probudili jako vždycky, na nějakou moc pěknou písničku, a potom jsme šli na rozcvičku. Na rozcvičce jsme běželi do Mikulovic. Potom jsme běželi zpátky a pak jsme na rozcvičce dělali Samuraje, ale místo Sa-mu-raj jsme dělali skibidi. Po rozcvičce jsme šli na snídani, ale ještě předtím jsme dostali scénku, jak Martin uhodl princeznu hádanku a ona ho za to seřvala. Po té scénce byla teda snídane a po snídani bylo rozeznění, který bylo dneska krátký, protože Lenka z nás cítila nějakou energii, že to nedáváme. Potom po rozeznění jsme šli na zkoušku, teda ne na zkoušku, ale místo toho jsme byli u táboráku, kde jsme si hráli s Dixit kartičkami. Hm, potom byla teda normálně zkouška, ale nebyla teda vůbec normální, protože jsme běhali s prakama po louce a stříleli slova. Pak jsme si trénovali, kdo kde stojí v orchestru. A to je všechno. Ne, to není všechno, je to totiž skibidi. K obědce byla moje oblíbená svíčková, kterou úplně zbožňuju. Po obědě byl poledňák, kde jsme hráli Black Jack o nic. Pak jsem šel hrát na kytaru s Davidem, kde jsem se naučil dva nové akordy. Takže jsem se naučil Chodím po Broadwayi. Tak jsem to poprvé zahrál a byl jsem z toho úplně nadšenější, protože to byla moje první písnička na kytaru. Potom byla velká hra, kde jsme

museli házet kostkou a podle toho vybíhat a sbírat vstupenky. Vstupenky jsme získávali tak, že jsme běhali do kolečka. Pak jsme šli k princezně hádat hádanky, kde jsme je museli uhádnout, jinak jsme byli zbičováni. Prohráli jsme, protože jsem úplně neschopnej na hádanky, ale to je asi jedno. Stejně jsme furt první, ale Martin nás už možná předběh o dva body. Po hře jsme chvíli hráli fotbal, kde jsme vyhráli a já jsem dal penaltu, protože jsem úplně mega dobrej. Po fotbalu byl kufr, kde jsme hádali další věci. Nevím, kolik jsme měli správných věcí, protože nám to Lenka neřekla. Tak nevíme, takže nevím, bude to překvápko. Včera jsem ještě musel říkat stokrát skibidi na chodbě nahlas, protože jsem si tady nechal mikinu a nechtěl jsem psát básničku. A tak jsem dostal za úkol říct stokrát skibidi, když jsem šel do sprchy. Teď bude večere, po které bude táborák, poté bude druhá večere, pak půjdu do skibidi sprchy a pak nám Davídek přečte pohádku. Matějda je bžundabrouk, protože nejel na tábor. A to je všechno.

PIVOVARNÍK / *Toniček Kor.* - Dnešek byl chleba ve vajíčku. Dneska ráno jsme měli jako klasicky rozcvičku. A při ní mě hrozně bolely nohy, protože jsme běhali i před tím. No ale potom jsme na stole uviděli pochodovat něco, co si říkalo princezna. No a pak řekla, že jsme určitě přišli kvůli tomu, že chceme uhodnout její hádanku. No a potom přišel Ondra, který chtěl uhodnout její hádanku. Povedlo se mu a ona řekla, že bude chtít, aby přišel i zítra, a že mu poví další hádanku. No. A při odpolední hře jsme se z kruhu, ve kterém byli hlídači, snažili vzít kusy vstupenek na audienci k princezně. No a když jsme nasbírali tři různé kusy, tak jsme mohli jít k princezně, která nám dala hádanku. No a když jsme tu hádanku uhádli, tak jsme se mohli podívat na kus její šperkovnice. Takhle jsme měli zjišťovat celou její šperkovnici. No nakonec jsme to bohužel prohráli. To bude vše.

STAROSVAT / *Toník Kos.* - Po rozcvičce jsme potkali princeznu Olívii. Ona říkala, že kdo uhádne její otázku, dostane ji za ženu a půl království k tomu. Potom k ní přišel pasáček a uhádl její otázku, ale ona mu řekla, že ať přijde další den, že musí uhádnout zas jinou. Po odpoledním klidu jsme hráli hru, kde jsme museli hodit šestku, abychom mohli vybíhat. Museli jsme sbírat kusy vstupenek a pak jsme chodili k princezně dávat jí ty vstupenky a hádali jsme její otázky. Vůbec nám to nešlo, byli jsme poslední. Potom jsme hráli fotbal a taky jsme prohráli. A to je vše.

◆ PRASKLICE

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík* - Dneska po rozcvičce k nám přišla princezna, která nám řekla, že když uhodneme její hádanky, tak nám dá půl království a její ruku k tomu. Potom tam přišel nějaký sedlák, správně odpověděl na hádanku a ona mu řekla, že má přijít znovu zejtra. Odpoledne při hře jsme sbírali lístky, aby nám mohla princezna dát hádanku, kterou když jsme odpověděli správně, tak mohli jsme se kouknout na dva šuplíky, jestli je v nich diamant, nebo ne. Cíl byl vědět, kde jsou všechny diamanty. Jednou jsem se tam našel na Honzu, protože šel třikrát na hádanku a nikdo jiný tam nebyl, aby mu to řekl. A teď jsme hráli hru kufr, kde jsme měli hádat, co dělá jaký starý předmět

JIRCHÁŘ / *Vinci P.* - Byla snídane, která byla dobrá. Po ranní rutině byla hra. Hra byla docela dobrá, líbila se mi. Byly tam lístky na hádanky u princezny, která byla strašně zlá a bezcitná.

PYTLÁK / *Eda* - Dneska jsem se vzbudil s pocitem hrůza, přé jsem věděl, že nemám poprvé v životě dopsanou básničku, tak jsem se do ní pustil a doufám, že se bude ostatním líbit. Dneska jsme měli kufr. Ááááá konec.

UHLÍŘ / *Honzík H.* - Dnes ráno jsme potkali takovou princeznu, a ta nám řekla, že když odpovíme na její otázku, tak si nás vezme za muže a k tomu půlku království a odpoledne byla hra, kde o toto téma šlo. Bylo to běhací hodně a hodně na přemýšlení a pak jsme nakonec večer hráli fotbal. Konec.

◆ BOSONOHY

KAMNÁŘ / *Martin* - Dneska byla hra, kde jsme běhali do kruhu pro lístky a za lístky jsme si kupovali audience u princezny Olívie, kde jsme hádali hádanky. Pak jsme se mohli podívat do princezniny pokladnice a cílem bylo odkrýt celou pokladnici.

KOTLÁŘ / *Eli* - Dnešek byl velice zajímavý. Po rozeznění jsme si sedli jako k ohništi a tam jsme si řekli, že na plácku u vrátnice je rozmístěno asi 50 karet Dixitu a každý si měl vybrat kartu podle toho, jak se cítí. Ve druhém kole si měl vybrat, co mu tady vadí a jak to zlepšit. Ještě jsme zpívali a použili jsme prak a zpívali jsme Má panenko, jak se máš. Po poledním klidu byla velká hra tentokrát inspirována princeznou Olivíí a ten, kdo na své kostce hodil šestku, mohl vyběhnout a pokusit se z kruhu uloupit, kde se nám velcí snažili v tom zabránit, ukořistit vstupenku. Každopádně za ty lístečky se obchodovalo u princezny a ten kdo uhádl hádanku, dostal nějaký klíč k tý hře. Ten, kdo neuhodnul, byl bičován (*rozuměj lehce „vytrestán“ kusem velmi měkkého molitanu, pozn. red.*) Po hře byl kufr, kde jsme zase poznávali různé nástroje z dřívější doby. Asi za deset minut bude večere a táborák. Konec.

VORAŘ / *Vincent F.* - Dneska ráno jsme se probudili, já jsem se probudil hned na tu písničku. Pak jsme šli na rozcvičku, kde jsme museli běhat, a kdo byl poslední, musel dělat kliky. Pak jsme se vrátili, šli jsme na snídani a tam byla, co to bylo... Byla tam bílá paní, myslím, NE PRINCEZNA PROMIŇ!

Martin uhodl princezninu otázku a říká: „Dobrá, tak jsi uhodl otázku, ale bude to ještě těžší, aby jsi získal mě a půlku království.“ Pak jsme se najedli a šli jsme zpívat. Potom jsme měli zkoušku, tam jsme si měli vzít svoje praky, který jsme si vyrobili, a stříleli jsme z nich. Měli jsme potom svačinu a potom oběd, za nějakou dobu. Měli jsme polední klid a o druhý části poledního klidu jsem šel za Davidem učit se na kytaru, abychom hráli, a to mě bavilo. Potom Alex zatroubil a říká: „Velká hra.“ Šli jsme hrát velkou hru, kde byla i ta princezna. Ta hra spočívala v tom, že my jsme museli házet s kostkou, abychom mohli vyběhnout a složit ty kartičky. Bylo to lehký. Ale Lucián to vždycky naházel na jedno místo, takže to bylo těžký a někdy po nás s Jendou házeli i boty jako Lenka (*jen symbolicky a v lásce! Pozn. red.*). Když jsme složili kartičku, tak jsme vždycky šli za princeznou, kde jsme museli počkat na tři lidi a pak jsme šli hádat. Když jsme to uhodli, tak se nic nestalo. Ale když to uhodl třeba Martin žejo, tak nás ostatní bičovali (*měkkým molitanem a zlehka, pozn. red.*). Ale ne

bičovali žejo, bylo to v pohodě. Potom jsme byli hrozně unavení a bylo zajímavý, že jsme byli první a udělali jsme to pět minut před koncem. Když jsme byli unavení, tak jsme si na chvilku odpočinuli a pak jsme s Luciánem šli hrát fotbal, což mě hrozně bavilo. Dal jsem Martinovi a Davidovi jesličky, což byla prča. A teďka píšu deník a půjdu na oběd. Jo, na večeri a možná potom budem hrát fotbal a potom bude táborák.

VÁPENÍK / *Filip* - Byl jeden kluk a ten moc rád hrál hry. Pak přišel Alex v šíleným obličku jako divná princezna a ta princezna chtěla, aby jsme uhádli její hádanku. Pak když jsme byli u stolu, tak jsme hádali hádanky, ale na to jsme potřebovali lístky. A na lístky jsme si buď mohli vydělat, nebo je krást strážcům. Ti ale na nás potom začali házet boty, jenže mi to přišlo vtipný, tak jsem jim dal svoje boty. Potom jsme šli na svačinu, potom jsme šli hrát fotbal a teď se připravuje táborák a dál nevím, protože to už je budoucnost. Přece nemůžu hádat budoucnost. A jednu věc vím, že se bude hrát fotbal.

◆ ŽABOKRKY

BRADÝŘ / *Alfréd* - Dneska bylo všechno limetka.

ČEPIČÁŘ / *Honza N.* - Dneska jsme měli trošku zábavnější zkoušku. Odpoledne byla hra, kdy jsme museli nosit lístky k princezně. Lístky jsme brali z kruhu a nesměli jsme se při tom nechat chytit. Po hře byl kufr, kde jsme hádali starý věci. Potom byla večere.

PECIVÁL / *Kuba K.* - Dnešek byl dobrej, protože byl odpoledne kufr. Odpolední hra byla odpoledne.

PROVAZNÍK / *Adámek* - Ráno byla rozcvička. Byla fakt blbá, protože nás Tonda furt popoháněl a furt jsme běhali. Pak byla zkouška a poznávali jsme orchestr s Dinou a Lenkou. Odpolední hra byla fakt supr. Princezna chtěla strašnou věc, měli jsme uhádnout hádanku a zjistit, kde v pokladničce má drahokamy a kde kameny. Na to jsme potřebovali vstupenky složené ze tří různých částí. Vždycky se utkali tři a ti dostali od princezny hádanku. Ten, kdo to uhádl, se mohl podívat do klenotnice, a ten kdo ne, dostal na holou (*Obrazně řečeno! Žádné fyzické násilí se nekonalo! Pozn. red.*). Já jsem se tam neodvážil, ale strašně mě bavily hlavolamy. Pak jsme hráli fotbal a s Lenkou jsme hráli hru kufr. Potom jsme začali psát tenhle deník a zbytek se dozvíte jindy.

PÉŤA V ŘÍŠI HUDBY, středa 28. srpna, 10. den

Úvodní slovo:

Příběh z krásné knihy o hudbě se vtiskl do dnešního dne hudebních přeborů. Zlé posuvky z notového zápisu se vzbourili a zajali Petříka, který hledal ztracenou melodii. Hoši mu pomohli, a tak se našla... Odpoledne prošli celkem osmi stanovišti, kde se učili zatančit polku, bubnovat na židle podle tance Trepak z baletu Louskáček (opravdu se při tom rozštípaly i vařečky zapůjčené z kuchyně, ale vše vyřešeno s paní kuchařkou), vymyslet a nakreslit vlastní hudební nástroj, zkusit si zahrát na citeru, zapamatovat si rozložení hudebních nástrojů v symfonickém orchestru, vyhledávat tóny, otextovat melodii a rozpoznávat hudební intervaly. Dopoledne Lenka vedla v kroužku hochy, aby zkusili napsat něco jeden o druhém, reflektovat přednosti a dát doporučení ke slabostem. Mnozí to vzali velmi vážně. Následující den s výsledky dál pracovali a bylo to pak opravdu znát v atmosféře vztahových “pletiv”.

Dina

Táborová anketa: Co se ti za celý den nejvíce líbilo?

◆ HLEĎSEBE

SKLÍNKARĚ / *Matěj* - Já bych ho napsal krátkej, kdybys mě vypnul. Skibidi toilet. Teda skibideník ude dneska, že jsme měli hudební přebory, který byly skibidi. Ráno jsem se vzbudil, šli jsme na skibidi rozcvičku. Potom byla scénka, kde agresivní ohio skibidi posuvky. Pak už jsme šli na skibidi snídani, kde už byl skibidi chleba s pomazánkou, který byl hodně skibidi. Po skibidi snídani bylo skibidi rozeznění, kde nás vyrušili popeláři. Po skibidi rozeznění byla skibidi zkouška. Pak po skibidi zkoušce, kde jsme zpívali skibidi písničky, pak jsme šli do skibidi kroužku, kde jsme psali nějaký skibidi vlastnosti ostatních. Po skibidi kroužku jsme šli na skibidi oběd, ke kterému byl skibidi obalovanej salám. Pak byl skibidi poledňák, po kterém jsem šel na skibidi klavír. Pak jsem šel na skibidi záchod. Potom poledňák skončil a byly

skibidi hudební přebory. Nejdřív jsme šli ke skibidi Jeníkovi, kde jsem nakreslil skibidi obrázek se skibidi Jeníkem.
.....Budeš tam dělat tolik teček, jak dlouhý tam budou ty pauzy? Od skibidi Jeníka jsme šli za skibidi Davidem, pak za Martinem, Davidem, Lenkou, Alexem, blablabla. Po skibidi hudebních převodech jsme šli sekat skibidi dřevo. Potom byla skibidi svačina. Pak jsme šli psát skibideník. Pak bude večeře, teda skibidi večeře, pak bude tamto táborák, pak bude tamto večerka, pak bude neee, pak bude sprška, pak bude skibidi druhá večeře, pak bude skibidi pohádka a pak bude skibidi spaní. A zítra bude skibidi rozcvička, rozeznění, bojovka a skibidi konec tábora. Jo. Bude dobřej?

PIVOVARNÍK / *Toníček Kor.* - Takže dneska jsme dělali hudební přebory. Podle toho, jak jsme si všichni spočítali body na nástěnce, tak ten, kdo vyhraje hudební přebory, pravděpodobně vyhraje celý tábor. Tak jsme se všichni hodně snažili. Byli tam třeba stanoviště s hraním na židle, u Diny. Tam jsme měli mlátit do židle, respektive do polštářků, klackama nebo vařečkama. Vařečky se potom vyřadili, páč se asi tři rozbili. Nebo tam bylo stanoviště u Luciána, kde jsi měl zopakovat tón, který Lucián zahrál. On to totiž hrál na svém mobilu a tys to měl hrát na elektrickém piánu. Pak jsi ten tón měl zapsat na notovou osnovu. No a tak tam bylo celkem osm stanovišť a potom byla svačina. Tam byla zmrzlina, která byla moc dobrá. To bude asi vše.

STAROSVAT / *Toník Kos.* - Budeš mít radost, já budu mít dneska velmi krátký deník. Po obědě jsme dělali hudební přebory. Tančili jsme tam, měli jsme si přinést náhodnou věc z pokoje a vymyslet hudební nástroj, co by se z toho dal udělat. To byl Lucián. Potom jsme byli u Davida, počkej, co bylo u Davida? Potom jsme šli k Dině, kde jsme mlátili klackama. A potom jsme byli u Alexe do týpý, kde jsme měli poskládat nástroje na papír. A my jsme to měli nějak špatně. A to je konec.

◆ PRASKLICE

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík* - Dneska byly hudební přebory a teď podle toho, kde se umístíme, můžeme vyhrát celej tábor. Začli jsme u Alexe, kde jsme se měli dostat skrz hromadu lan a když jsme se lana dotkli, tak jsme dostali pět sekund navíc a my jsme se dotkli čtyřicet pět krát a u Davida jsme udělali parodii na Tři Kříže, něco jako Tři Párky a nejspíš jsme tak druhý, nebo třetí. Asi všechno.

JIRCHÁŘ / *Vinci P.* - Ráno jsem se vzbudil, potom byla snídane, potom hudební přebory a ještě jsem zapomněl říct, že před snídaní byla rozcvička. A nesedal jsem si, protože jsem si myslel, že se mi bude líp běhat a taky jsem dřepoval a protahoval se, ale nijak to nepomohlo. A potom jsem asi poprvý v životě hrál fotbal. Bylo to dobrý, ale moc jsem to nehrál, jenom jsem běhal sem a tam okolo míče. A jsem profesionál, protože umím dobře simulovat, takže jsem profesionál, ale nikdo mě ještě nekopnul do nohy, takže jsem to nemohl použít.

PYTLÁK / *Eda* - Dnes jsme měli napsat na papír, co nám dala Lenka, vlastnosti kamarádů. Vypadá to, že náš tým bude možná i první v celotáborovce, a proto se snažím mnohem víc zapojit. Jo a dneska jsem si ještě zrakvil nohu. Dnešek se mi moc líbil a to je asi konec.

UHLÍŘ / *Honzík H.* - Dnes byl hudební den. Dělali jsme tam různé věci s hudbou, moc mě to bavilo a složili jsme taky menší kapelu. Všechno bylo moc hezké. A ještě večer jsme hráli fotbal. Konec.

◆ BOSONOHY

KAMNÁŘ / *Martin H.* - Dneska byly hudební přebory. A právě jsem nějakýmu dítěti nalhal, že v kanále je prach. A teď konec, já si jdu umejt obličej.

KOTLÁŘ / *Eli* - Tento den byly hudební přebory. Po zkoušce, která trvala neobvykle dlouho na můj vkus, byla svačina. Po poledním klidu, při němž mi Toníček půjčil knihu. Jak jsem již řekl, po poledním klidu byly hudební přebory. Jako první na nás čekal Lucián za barákem, kde jsme měli určovat noty. Dále Dina, která po nás chtěla, abychom mlátili do židlí v rytmu a my jsme zlomili dvě vařečky. Dále jsme šli k Davidovi, kde jsme si vymysleli originální písničku na melodii Pijte vodu. Byla svačina a my jsme měli zmrzlinu v kornoutku. A teďka jsem si s Adámkem povídal o minerálech a drahokamech. Brzy bude táborák. Konec.

VORAŘ / *Vincent F.* - Vzbudili jsme se, měli jsme rozcvičku a tak dále a tak dále... Přeskočíme na odpoledne. Měli jsme velkou hru, která byla v podstatě na hudbu. Jo, hudební přebory, u kterých jsme se snažili, abychom byli první. Potom jsme měli svačinu a šli jsme hrát fotbal. Vyhráli jsme a teď píšu deník a potom budeme mít táborák.

VÁPENÍK / *Filip* - Byl dobrý den. Konec. To bylo to nejlehčí, co jsi zažil. Byl dneska dobrý den, konec.

◆ ŽABOKRKY

BRADÝŘ / *Alfréd* - Dneska byla hudba.

ČEPIČÁŘ / *Honza N.* - Dneska jsem zase dostal básničku (*tradiční táborový trest za zapomenuté věci, pozn red.*) a odpoledne byly hudební přebory. Líbila se mi polka, protože to bylo nejjednodušší stanoviště na přemýšlení. Nejjednodušší na fyziku bylo to u Luciána a kreslení u Jendy v jídelně. Dina měla mix obojího. Po přeborech byla zmrzlina a po zmrzlině jsme hráli fotbal.

PECIVÁL / *Kuba K.* - Dneska byl dobrej oběd. K obědu byl "studentskej řízek". Odpoledne byly hudební přebory, který jsme určitě úplně prohráli.

PROVAZNÍK / *Adámek* - Dneska ráno jsme se vzbudili a šli jsme na rozcvičku. Měl jsem skvělej sen. Doma jsem si vybaloval pokémoní balíčky a pak z ničeho nic nás vedoucí probudili. Pak byla snídane. Chvíli byl čas a bylo opět rozeznění. Pak následovala zkouška, pak byla přestávka, pak zase zkouška. Potom byl oběd. Byl polední klid, klid, klid. My jsme si s Honzíkem povídali o různých hrách, třeba o Minecraftu. Nemohli jsme si ale povídat dál, protože Honzík šel na nástroje a pak už byla velká hra. Byla zaměřená na hudbu. Nejvíc se mi líbily dvě stanoviště. Jedno u Lenky, kde jsme si trsali na citerky, já mám totiž jednu doma a je to fakt zábava. A druhý u Davida, u kterýho jsme si zahráli dobrou písničku. "Byl jeden pán. Ten automat měl. Velice si. S ním rozuměl. Měl ho moc rád. Opravdu moc. Točil ho. Na dobrou noc. Jednoho dne. Se automat splet. Sněd pánovi. Všechny peníze. Jak to pán zřel. Zařval jéjé...". Pak byla svačina. Konec.

VANDROVALI VANDROVNÍCI, čtvrtek – 29. srpna, 11. den

Úvodní slovo:

Poslední den před odjezdem, závěrečná bojovka. Název napovídá, že jsme se inspirovali krásnou knihou Adolfa Branalda a vyslali jsme hochy do světa. Na pouti byli každý sám. Okusili různá řemesla, zdolali spoustu překážek a vrátili se posílení, jako kdysi všichni tovaryši, kteří ve světě musili poznat různé způsoby práce, života i mravů, aby pak doma směli vykonat zkoušku ve svém cechu a stát se „mistrem“. Po hektickém sčítání a připravování v pokojích vedoucích i kuchyni, nastal vytoužený poslední táborák, poslední zpěvy si hoši velmi užili, ale stále čekali na vyvrcholení ...

Vyhlášení výsledků jednotlivců..., balíčky s překvapením, poděkování všem, kteří tábor připravili..., pasování nových rytířů Bruncvíků ... a nakonec : vítězný oddíl a v jídelně v tichu, do tmy zařící chaloupka Dědečka Habaděje, DORT. Ač velký, byl sněden. Byl to krásný, naplněný den.

Lenka

Táborová anketa: Co se ti za celý den nejvíce líbilo?

◆ HLEĎSEBE

SKLÍNKARĚ / *Matěj* - Včera byla bojovka. To bylo vlastně všechno, co včera bylo. Byla dlouhá. Pak večer byl skvělejší velkej táborák, kde bylo vyhlásování. A já jsem se z posledního místa, kde jsem byl většinou, tak jsem se posunul na třetí. Byl jsem třetí v bojovce, byl jsem třetí i v bodování a první v celotáborové hře. Byl to velký posun. Potom vlastně už byl jenom dort, kterej vypadal chalupa a byl moc dobrej. Já nevím co bych tam víc napsal, protože jsme tady na nádraží a já nebudu psát dvacetiminutovej deník.

PIVOVARNÍK / *Toníček Kor.* - Dneska jsme všichni věděli, že bude denní bojovka. Už jsme byli natěšení. Když jsme o poledňáku viděli, že už odchází první, tak jsme se Věrky ptali, kdy budeme my. Nakonec se to všechno posouvalo ještě

později, protože se to na nějakých stanovištích potkávalo a já jsem šel bohužel jako poslední. Potom jsem vyrazil. U Diny jsem viděl, že tam už čeká několik lidí, takže jsem tam taky chvíli počkal. Tak jsem tam skládal puzzle, běhal a opisoval text. Potom jsem šel dál a tam byl Jenda. Potom tam byl David, pak Lucián a nakonec Martínek, u kterého jsme stříleli z kuličkovky. Byla to celkem sranda. Potom tam bylo Tondovo stanoviště, kde jsme se měli podepsat, případně něco napsat na přání pro ostatní. Pak jsi si mohl vzít svačinu a šel jsi dál. Nakonec tam byl Habaděj, který nám úplně na začátku dne sebral pohádky. Pak nás pozval, abysme mu doma hledali ty pohádky. Takhle sis je měl zapamatovat, jinak by tě prej Habaděj hodil do nějaký díry. No ale potom na tebe řval, ať utíkáš, když si žádnou nepamatuješ. A tak jsem utíkal, až jsem dorazil zpátky do Muny. Pak bylo venku u táboráku závěrečný vyhlášení. Jako tým jsme vyhráli. A jako sám jsem byl druhý. U táboráku jsme taky klasicky zpívali. A potom byl konec.

STAROSVAT / *Toník Kos.* - Takže včera jsme před obědem šli cestu takovou s různými překážkami, bosou nohou, byla to taková bosostezka /*a sami si ji postavili! Pozn.red./*. Po obědě jsme šli na bojovku, která se mi moc nedařila. Když jsme stříleli z pistole, tak jsem trefil jednou jednu. Večer jsme měli největší táborák ze všech za tábor a rozdávala se tombola. Potom jsme šli za světlem a tam byl dům z kremrolí a marcipánů./*chaloupka dědy Habaděje, pozn.red./* Moc mi chutnal. A to je všechno.

◆ PRASKLICE

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík* - Tak dneska byla bojovka, u Luciána jsem nedostal českou hymnu, zapomněl mi to prej dát. U Habaděje jsem k němu přišel a ptal se mě, jestli mám štít a já mu řek, že ne. Tak mě poslal zpátky, abych ho našel. Cestou jsem potkal Alfréda, kterej mi řekl, že je u nějaké sochy a dal mi tu hymnu. Cestou k soše jsem potkal Tondu, kterej mi řekl, že to někdo vzal za mě a že se mám vrátit k Habadějovi. U něj jsem měl říct, jaké pohádky byly v knize. To se mi

nepovedlo, tak chtěl, abych zazpíval českou hymnu, což se mi taky nepovedlo. Řekl, že mám běžet do tábora. A to je asi všechno.

JIRCHÁŘ / *Vinci P.* - Ranní rutina. Denní bojovka byla super, až na Habaděje, potom jsme šli domů. Potom byla večere, potom byl táborák, nic jsem nevyhrál, nebyla čtecí soutěž, takže jsem nemohl samozřejmě nic vyhrát, potom byl dort a potom jsme šli spát. Konec.

PYTLÁK / *Eda* - Ze všeho nejvíc jsem se těšil na táborák. Na něm jsem se dozvěděl, že jsem byl třináctý a náš tým byl třetí ze čtyř, což bylo docela dobrý. Dostali jsme různé dárky, které mě fakticky potěšili a těším se, až pojedem domů.

UHLÍŘ / *Honzík H.* - Dnes byla denní bojovka a šli jsme každý sám, plnili jsme různé úkoly a večer jsme potkali Habaděje, a ten nám dal knihu pohádek. A taky jsme měli dort. Dort vypadal jako perníková chaloupka a byl moc dobrý. Konec.

◆ BOSONOHY

KAMNÁŘ / *Martin H.* - Tak dneska byla denní bojovka. A vyvenčil jsem psa Luciánovy mámy. Konec.

KOTLÁŘ / *Eli* - Dneska byla denní bojovka. Ještě předtím, než jsme se vydali na cestu, tak byla zkouška a vytvořili jsme si bosý chodníček. Já jsem šel skoro poslední a na prvním stanovišti na nás čekala Dina a skládali jsme puzzle a opisovali po dvou slovech jednu písničku. Na druhém stanovišti v lese, kde mě při noční bojovce Habaděj u závory vystrašil, byl Jenda. Chtěl, abych vyjmenoval co nejvíce českých autorů knih. Na dalším stanovišti byl David a chtěl, abychom po lese našli písmenka dohromady tvořící slovo hromosvod. Na dalším stanovišti byl Lucián a museli jsme najít symboly České

republiky. Na posledním stanovišti byl Habaděj, který chtěl, abychom šli do nějakýho bunkru. I když nejlepší byl Martin, který chtěl, abychom běhali a stříleli na nějaký terč. Když jsem se vrátil do Muny, už se připravoval táborák, který byl obrovský, a vyhráli Hled'sebe a Bosonohy byly druhý.

VORAŘ / *Vincent F.* - Vzbudili jsme se, měli jsme rozcvičku. Nebudu přetahovat a půjdeme rovnou na bojovku. Tam jsme šli a museli jsme plnit úkoly. Moc mi to nešlo, ale něco jsem udělal a něco ne. Ta bojovka mě bavila. Šli jsme ji dlouho, ale vyplatilo se. Večer jsme měli vyhlašování a byl jsem 10. jako z lidí a tým byl druhej. Tonda Koronthály má tak velký štěstí, že kam jde, tam vyhraje. Za odměnu jsme měli kremrolový dort a zjistil jsem, že kremrole jsou nejlepší. To je všechno!

VÁPENÍK / *Filip* - Včera byla bojovka. Na bojovce jsme dělali to, že jsme různě plnili úkoly, chodili jsme sami a to je všechno.

◆ ŽABOKRKY

BRADÝŘ / *Alfréd* - Včerejšek byl skibidi.

ČEPIČÁŘ / *Honza N.* - Včera byla denní bojovka. Bojovka byla super a taky jsem po bojovce v kládách objevil hnízdo koťat. Nejlepší stanoviště byl biatlon a občerstvení. Stanoviště, u kterýho jsem se nejvíc bál, byl Habaděj. Při zkoušení z pohádek mi Habaděj sypal na hlavu hlínu. Potom byl velký táborák, který byl taky super. Dort byl výbornej.

PECIVÁL / *Kuba K.* - Včera byl čtvrtek a byla denní bojovka. Byla celkem dobrá, ale měl jsem málo vody.

PROVAZNÍK / *Adámek* - Byla rozcvička a snídane. Zjistili jsme, že pohádky ukradl Habaděj. Potom byla odpolední hra. Celý odpoledne jsme chodili, chodili a chodili, abychom získali všechny pohádky zpátky. Nejvíc se mi líbilo stanoviště u Martina a Tondy. Byl táborák, kde bylo vyhodnocení. Nakonec byl dort. Konec.

SHRNUTÍ, pátek 30. srpna , 12. den

Úvodní slovo:

Tábor byl, jako vždy, plný her, zážitků, emocí, někdy i bolestí, naplněný spoustou smíchu a radosti, když hoši překonávali sami sebe.

Ale nesourodá partička, která odjížděla v půli srpna z Hlavního nádraží, se, ostatně jako vždy, krásně semkla a po 12 dnech se vrátil krásný, zcelený tým. Samozřejmě, že osobitost, jak vidno z řádků níže, rozhodně chlapci neztratili, ale možná zjistili, že ač mají každý jiný pohled na stejnou věc, je někdy zábavné, ba vtipné si své pravdy porovnat či tolerovat a hlavně přijmout. A vtip a smích, to je krásné světlo, velké bohatství, které asi jen děti dospělému světu umí bezelstně dát.

TÁBOROVÁ ANKETA : Jak bys shrnul tábor?

◆ HLEĎSEBE

SKLÍKAŘ / *Matěj* - Tábor byl skibidi.

PIVOVARNÍK / *Toníček Kor.* - Hodně mě to bavilo. Chci jet příští rok znova.

STAROSVAT / *Toník Kos.* - Tábor byl dobrej. Hodnotím ho na 8 z 10.

◆ PRASKLICE

SLAMĚNKÁŘ / *Bořík* - Tábor byl celkem dobrej, bylo dobrý téma a měl jsem dobrej tým.

JIRCHÁŘ / *Vinci P.* - Tábor byl dobrej. Nic jsem nevyhrál a viděl jsem Martínkovu přítelkyni. Všechno.

PYTLÁK / *Eda* - Ti, kteří tento deník čtou, tak jim vzkazuji tohle: Jděte do Bruncvíka, ať máte stejně úžasné léto jako já.

UHLÍŘ / *Honzík H.* - Cítil jsem se na táboře dobře, byla tam velká legrace, všechno se mi moc líbilo.

◆ BOSONOHY

KAMNÁŘ / *Martin H.* - Tábor byl pohádka.

KOTLÁŘ / *Eli* - Tábor byl pohádkový a pěkný.

VORAŘ / *Vincent F.* - Ten tábor je supr a naučil jsem se spousty nových písniček, který jsou fakt dobrý a můžem třeba dostat i sólo.

VÁPENÍK / *Filip* - Tábor byl hezký, tečka.

◆ **ŽABOKRKY**

BRADÝŘ / *Alfréd* - Tábor byl táborový.

ČEPIČÁŘ / *Honza N.* - Tábor byl velmi hezký a zábavný.

PECIVÁL / *Kuba K.* - Tábor byl dobrej a někdy trochu špatnej.

PROVAZNÍK / *Adámek* - Tábor byl úúúžasný.

TÁBOROVÁ POEZIE, aneb básně za ztracené věci :

Jak mi utekla mikina do lesa

Alfréd

Byla mikina zašpiněná,
taky pěkně smradlavá.
V blátě se vyválela,
a tak do pračky se dostala.
V pračce se tak otáčela,
až se z toho poblila,
poblila vše v pračce
a nevypadalo to sladce.

Tak z domu vyhoštěna byla
a do lesa utekla.
Tam Habaděje potkala
a černou magii se učit začala.

Pak od Hříba odletěla
a starý dům podpálila,
pohádky pak sežrala
a v jedné se zasekla.

A cikánovu kudlu našla,
špatnou věc si přála
a celý svět otrávila
a lidstvo tak vyhubila.

Vojenské oblečení na zimu

Vincent P.

Oblečení, oblečeníčko vojenské,
hlavně na zimu
máme rádi všichni
i Vincenc Priznic.

Vincenc zimu měl fakt rád,
ale neměl léto rád.
No, teď ale k tématu.

Vojácci teplo měli rádi,
a proto potřebují vojenské oblečení na zimu.
Oblečení, oblečeníčko hřeje tě nemaličko.

V létě ti je k ničemu, to je jedno každému.
Tedy jestli nechceš dostat rýmu.

Jak dostal bezdomovec prémiový kámen

Honza N.

Žil byl jednou jeden bezdomovec, který jedl ramen,
když tu uviděl na zemi ležet modrý kámen.
Říkal: „Tohle jsem hledal,
abych zlatý kámen zlatníkovi předal.“

Přišel ke zlatníkovi a povídá:
„Mám tu prémiový kámen. Co za něj dostanu?“
Zlatník říká: „Leda tak pytel odpadu.“
Potom říká: „Přines mi zlatou sošku,
já ti dám whisky trošku.“

Bezdomovec řve: „Já nechci žádnou whisky,
já chci peníze do mé misky!“
Zlatník: „Peníze do misky nedám,
zlatou sošku hledám.“
„Najdu sošku zlatou,
i když mě kameny matou.“
I bezdomovec vyrazil na výpravu,
i když nezná přepravu.

O světlušce, co svítila celou noc

Mastný

Byla jednou jedna světluška, a ta neměla ouška.
Neslyšela a velkou smůlu měla.
Držela noční hlídky,
a to žádné nebyly hrátky.

Byly to časy složité, a tak jí vypadaly vlasy.
Vlasy jí sice vypadaly, ale plíce jí furt fungovaly.
Měla časy složité, ale za to dobře prožité.
Žila si život krásný a taky velice šťastný.

Manžela měla a děti, ale nebyly to haranti.
Hlídala furt dál a dál, a stále neměla šál.
Noční hlídky ji trápily a taky hodně pálily.
Popáleniny měla všude, a tak do casina šla.

V casinu vsadila vše na červenou a vyvolala tím bitvu krvavou.
Bitva nekončila a světluška velký smutek měla.
Válka neměla konce a světlušce nestačily zvonce.
Světlušce docházely nápady a taky výpady.
Válka byla tak velká, že světluška byla mrtvá.
A tak skončila moje básnička.

Jak jsme letěli do Irska

Filip

Jednoho dne jsme jeli do Irska.

Nasedli jsme do auta a jeli na letiště.

Nasedli jsme do letadla a už jsme letěli.

Přistáli jsme do auta strejdy a co to?

Všecko je jinak.

Jeli jsme k němu domů, vybalili jsme si věci a co to?

Kde je metro?

Máma říká: „Filipe, tady nejezdí metro, ale v Irsku nadzemní metro.“

Já se dívám. Co to?

Bacha, strejdo, nabouráš.

Máma říká: „Filipe, tady se jezdí jinak.“

Co to je? Já si myslel. že je to stejné jako u nás.

„To tak není, Filipe, tady se řídí po levé.“

Konec.

O královské vodě

Mastný

Byla jednou takhle voda,
když tu náhle byla vdova.
Žila smutně dál, až ji potkal král.

Král jel zrovna okolo
a náhle přišel o kolo.
Zrovna velkou žízeň měl,
ale k pití nic neměl.

Vtom na plácku spatří studánku.
Král se raduje, že se napije.
Skloní svá ústa k hladině,
ale voda chutná nějak divně.

Voda mu tak zachutnala,
až protekla mu uchama.
Studánku začal obdivovat
a tím pádem i rozšiřovat.

Studánka začla růst,
mezitím, co lidé drželi půst.

Studánka se změnila v jezero,
a to jí hodně slávy dalo.

Byla hodně šťastná,
ale vůbec nebyla mastná.
Vodu furt dávala
a unavená vůbec nebyla.

Král jezero prohlásil za chráněné,
protože bylo důležité.
Důležité bylo kvůli tomu,
že celému království vodu dávalo.

Král byl pořád rád,
protože byl zdrav.
Klidně vládl dál,
protože byl král.

Jezero tak velké bylo,
že přehradu potřebovalo.
Lidé stárli
a čím dál míň si hráli.

Jezero to spatřilo

a hrozné si uvědomilo.
Stárne i pan král,
ten si taky dlouho nehrál.
Jezero moc smutné bylo
a smutnou pravdu si uvědomilo.
Král byl velmi nemocný
a taky velmi smutný.

Jezero se rozplakalo
a velkou povodeň spustilo.
Povodeň zabila krále
a jak to bylo dále?

Karel Kryl

Filip

Karel Kryl
dobrý byl,
těžce žil.

Sověti ho zlobili,
málem by ho zabili

a na hrob by napsali:

Byl to jeden týpeček,
co neměl rád násilí,
zpíval o pravdě, o lásce a o zradě.

Nekonečný batoh

Filip

Batoh letěl raketou
za neznámou planetou.
Batoh říká raketě:
Mně je špatně na světě.

Někdo mě tu zapomněl,
jenom m tu poprděl.
Vrátil se na zem,
kde uviděl bazén.

Kosmonauti, nashledanou!
Mě už to tu nebaví.

Otevřel si dveře
a, jejda, už letím,
na zem se nevrátím.

Budu tady létat věčně,
budu bydlet nekonečně.

JIRCHÁŘ

Vincent P.

Jirchář kůži měl fakt rád,
jako starý kamarád.
Jirchářství je z Egypta,
z starověkého Egypta.

Jirchář jirchy připravoval,
pro krejčí je i spravoval.
Připravoval z kůže čisté
čisté jako teletina.

Z teletiny či ze skopové,
to je jedno docela.
Hlavní je, že je čistá,

čista jako prdelka čist'ounká.

Obarvíme je na žlutou,
či žluto hnědo červenou
dáme je na kožíšky či kalhoty,
prostě je využijem zcela.

O VZNIKU VENUŠE

Vincent F.

Byl jednou jeden mrak
a z něho oblak
Ten mrak letěl na zem
kde řádil egrém

puch zabil ruch
a mraky obsadili vzduch.
Družice lítala tak dlouho vesmírem,
až našli novou zem.

Ta zem byla prázdná
a družice říká:
Zabidlíme si tu do unoru

ukázal létací tužkou Uno.

Oni na to ano,
Ono řek, že je Řek,
ale řecki i jeden je Řek.
Jeden z družice byl lupič,
či dokonce bandita

a zabil toho banditu ufa,
o kterém se dozvěděl Řek
a ten Řek řek:
kurňa a omdlel na mrak,
kde zdechli i ostatní.
KONEC

O PRAKU CO DOSTŘELIL AŽ NA MĚSÍC

Autor neznámý

Byl jednou jeden drak
a ten měl prak
když s ním jednou vystřelil
velký mrak sestřelil

Potom šel střílet v noci
tam dolu do vsi
když pak ve vsi vystřelil
až na měsíc dostřelil

Na měsíci kráčel mužíček
Drak ho trefil do hlavy
a rozutekly se mu nápady

Potom se mužíček oběvil u draka doma
rozsekali se oba

ZÁVĚREČNÉ OHLÉDNUTÍ

Tábor Bruncvíku je jako výlet na jinou planetu. Z ruchu velkoměsta, neustálých povinností, agresivních reklam a nervózních dospělých se na několik dní octneme v poklidných Jeseníkách, které na první pohled stále vypadají jako kraj mého dětství, kam jsem v 60.-70. letech jezdívala za prarodiči. A tak je zcela přirozené, že i náš pobyt na Muně, která patří skautům, se mým vzpomínkám podobá.

Danka, skautská vedoucí (po 90. roce znovuobnovila tento oddíl), která se ujala naší táborové kuchyně (nejdůležitější části pobytu :-), s našimi pražskými, občas krapet mlsnými až rozmazlenými hošíky, zachází jako s vlastními vnoučaty. Celou noc tažené vydatné polévky, báječné ranní pomazánky, bohaté svačinky, pomalu pečená (měkkoučká) masíčka, s láskou připravované talíře vegetariánům, odpolední buchty či nedělní dorty, slavné sobotní palačinky (kluci 2-3, muži 4, krát 30 = ...opravdu nemalý počet!).

V této oáze snadno všichni zahodí mobily a propadnou táborovému programu. Miluji obětavost a nadšení, s jakým se vedoucí na konci června vrhají do vymyšlení her a zápal, s jakým je kluci hrají. Ať se přes den stane cokoli (přec jen silná individua, mnou podporovaná k osobitosti, se občas projevují individuálně :-), večerní táborák všechny opět spojí ..., očišťující oheň a nádherný pocit vzájemného sdílení ve zpěvu (občas i při ranním rozeznění, kdy spontánně spočinou v jednom nekonečném tónu dlouhé minuty, i desítky minut...), veselé chvíle s básněmi za zapomenuté svršky, toužebné očekávání výsledků dne, společná píseň (při spojených rukou) na závěr, tradiční druhá večeře (chleba s domácí s láskou vařenou marmeládou), velký povyk ve sprchách, a pak zklidnění večerním čtením (vedoucí každému pokoji denně předčítají ...), a nádherný tichý mužský zpěv, jednotný tón, ač z 6ti hrdel, plný lásky, aby ta čeládka konečně usnula . To je bruncvíčí tábor. Myslím, že v tu chvíli je téměř slyšet šum andělských křídel, ukládajících se po nabitém dni k odpočinku, jinak si nedovedu vysvětlit, že při všech kuriózních nápadech a činnostech (ve volném čase), si ještě nikdy nikdo neudělal vážnější zranění. A všechny bitvy, na hřišti i slovní, vždy nakonec dobře dopadnou, krunýře probouzejícího se ega změknou, čisté přátelství vyhrává.

Tábor Bruncvíku, ba Bruncvík sám, je nádherným mikrosvětlem, kde přátelství, obětavost, vzájemný respekt a tolerance (alespoň snaha o ni :-)) jsou důležitější, než bitvy o prvenství kdekoli a v čemkoli. A každým rokem se ta krása umocňuje. Velké díky za to v š e m.

Lenka